

Bulgaren in Österreich

Българи в Австрия

Брой **8**
02-03/2008
www.bulgaren.org

DI E INZIG E BULGARISCHE ZEITSCHRIFT IN ÖSTERREICH

**„Китка“ - състав
за български
фолклорни танци**

**„Kitka“ - das Tanz-
ensemble bulga-
rischer Volkstänze**

**Закон за наемните
отношения**

Mietrechtsgesetz

**Кирил Валери
и любовта към
джаза**

**Kiril Valeri und
die Liebe zum
Jazz**

Vorwort & Inhalt

Скъпи читатели,

В новия брой ще Ви запознаем с двама млади български творци: поп-джаз изпълнителя Кирил Валери (стр. 5) и Васил Ценев (стр. 3), рисуващ картини с канела.

Какво трябва да съобразим когато се нанасяме в ново жилище, прочетете на стр.20.

А, да, непременно погледнете предстоящите събития, може би ще намерите нещо интересно и за Вас там.

И честита баба Марта от целия ни екип!

Елица Караенева

Liebe LeserInnen,

In dieser Ausgabe stellen wir Ihnen zwei junge bulgarische Künstler vor: Pop-Jazz Sänger Kiril Valeri (Seite 5) und Vasil Tsenev (Seite 3), der Bilder mit Zimt malt.

Was wir berücksichtigen müssen, wenn wir in einer neuen Wohnung einziehen, lesen Sie auf Seite 20.

Ach ja, versäumen Sie es nicht, einen Blick ins Kulturprogramm zu werfen, denn da ist sicher etwas Interessantes für Sie dabei.

Und, Chestita Baba Marta von unserem Team! (Marteniza, vom bulgarischen Namen für den Monat März, ist ein alter bulgarischer Brauch. Am 1. März beschenken sich die BulgarInnen gegenseitig mit Martenizi, kleine rot-weißen Püppchen, die für Gesundheit und ein langes Leben stehen.)

Elitsa Karaeneva

Leute

3 Junge Talente

Fine Cinnamon Art
/Bulgarisch und Deutsch/

4 Kolumne

Krastnik Nik
/Bulgarisch/

5-10 Portrait

Kiril Valeri und
die Liebe zum Jazz
/Bulgarisch und Deutsch/

12-13 Ess□ y

Reden wir über Tango
oder etwas mehr
/Bulgarisch/

Länder

14-15 Geschichte Österreichs

Donau- und Wolga-Bulgaren:
Mythen und Fakten
/Bulgarisch und Deutsch/

16-18 Das unbekannte Bulgarien

Das kleine Wien
/Bulgarisch und Deutsch/

Gesetze / Business / Finanzen

20-21 Mietrechtsgesetz
/Bulgarisch und Deutsch/

Projekte

22-23 Das Tanzensemble für bulgarische
Volkstänze „Kitka“
/Bulgarisch und Deutsch/

Kultur & Information

24-25 Bulgarien mit den Augen einer
jungen Journalistin erforscht
/Bulgarisch und Deutsch/

26-27 Programm der bulgarischen Kirchen
/Bulgarisch/

26-27 3. März - die Befreiung Bulgariens
/Bulgarisch und Deutsch/

28-29 Vergangene Ereignisse
/Bulgarisch und Deutsch/

30 Kulturprogramm
/Bulgarisch und Deutsch/

31 Anzeigen
/Bulgarisch und Deutsch/

IMPRESSUM

Herausgeber: Kulturverein Bulgaren in Österreich **Chefredakteurin:** Elitsa Karaeneva Devrnja **Grafik & Design:** Elitsa Karaeneva Devrnja, Goran Devrnja, Julia Kovatchev (JUKO) **Korrektur:** Bulgarisch - Lyubomira Dimitrova, Maria Kasherova **Übersetzung und Korrektur:** Deutsch - Irina Hantschl, Krasimira Plachetzky, Julia Kovatchev **Marketing:** Tatyana Ribarska **Freie MitarbeiterInnen:** Dragomira Nikoff, Lyudmila Handzhiyska **Druck:** b4s | business for success A-8570 Voitsberg **Erscheinung:** „Bulgaren in Österreich“ erscheint jeden zweiten Monat **Preis:** Gratis Verteilung und Zustellung **Abonnement:** Auf unsere Internet-Seite: www.bulgaren.org

С финансовата подкрепа на Австрийско-Българското дружество (ÖBG)
Mit der finanziellen Unterstützung der Österreichisch-Bulgarischen Gesellschaft (ÖBG)

Fine Cinnamon Art

Роден в София през 1976 г., годината на дракона, Васил Ценев отраства в Ботевград. Икономист по образование, студент във Виенския икономически университет, той още в детството си проявява своите художествени пориви. По една случайност в началото на хилядолетието започва концентрирано да се занимава с художествено изкуство и след няколко години развива своя техника, която нарича **Fine Cinnamon Art (изкуство от канела)** - той рисува само с ръце и пръсти „Finger Painting“, неговата боя - канела на прах. Тази магия става част от живота му и бива посрещната с огромен интерес от страна на публиката, като събитие, досега несрещано за човешкото око.

„Представете си че сте изляли току що един шоколадов пудинг в пластмасова купичка и с остатъка с помощта на пръста си започвате да рисувате фигурки. В един момент разпознавате или си представяте че виждате хиляди детайли, които като едно цяло правят една картина. И така, технически погледнато, използвайки материали, чийто ефект не позволява на канелата да се разпада, картината остава вечна и жива.“

Васил Ценев

Fine Cinnamon Art

Geboren 1976, im Jahr des Drachens, wuchs Vasil Tsenev in Botevgrad auf. Der Student der WU-Wien entwickelte bereits als Kind eine ausgeprägte künstlerische Ader. Durch einen Zufall begann er sich Anfang des Jahrtausends intensiv mit Malerei zu beschäftigen und es dauerte nur wenige Jahre bis er eine eigene Technik entwickelte, die er **Fine Cinnamon Art** nannte. Beim Malen verwendet er lediglich seine Hände und Finger, „Finger Painting“. Anstatt Farbe nimmt er gemahlene Zimt. Diese magische Malerei – ein bisher unbekanntes Erlebnis für das menschliche Auge – ist inzwischen Teil seines Lebens und genießt beim Publikum großes Interesse.

„Stellen Sie sich vor, Sie haben gerade einen Becher Schokopudding aufgegessen und mit dem Rest zeichnen Sie nun mit der Fingerspitze Figuren. Plötzlich erkennen Sie tausende Details, die als Ganzes ein Bild ergeben. Auf diese Weise und – technisch gesehen – mithilfe von Mitteln, die den Zimt nicht zerfallen lassen, bleibt das Bild für immer lebendig.“

Vasil Tsenev

Кръстник Ник

„Да станеш кръстник не е трудно –
но да бъдеш кръстник понякога е доста тежко“

Превод: Ирина Хантчл

Понякога обаче е и страхотно. Но преживяването – и това беше наистина едно фантастично преживяване – за което днес ще разкажа, всъщност ми се случи няколко дни преди първата ми проява като кръстник. Но това също пасва към темата, тъй като дните преди “Най-Хубавия Ден” за моите младоженци, през които имах възможността да се запозная със семейството и приятелите им във и около Варна, бяха за мен поне също толкова хубави, както и самата сватба. И от всички тези дни преди “Денят”, най-вълнуващият за мен беше този при бабата и дядото на младоженката на село. Дядото вече го споменах в предишния брой. Точно той беше този, който изпълни едно от моите най-големи желания.

Возили ли сте се някога на Волга? Не по реката... Това е лесно. Не, аз имам предвид най-страхотното за мен превозно средство на света. Разбира се, вкъщи и аз съм като повечето други хора един съвсем нормален дизел-комби-тип. Съвсем неподатлив за автомобилен фетишизъм. Бързи спортни коли не ме интересуват въобще. Те не са особено пригодени за каране в зимни условия, не побираат повече от една каска бира и един лаптоп... Не стават за мен. Докато една Волга... Това наистина е страхотна кола... Всеки трябва поне веднъж в живота си да се е возил на Волга.

Аз имах този шанс през онзи красив октомврийски ден в Куманово (село близо до Варна), тъй като дядото, дядо Пити, има Волга. Разбира се, черна (има ли въобще Волги в друг цвят?). Е, трябва да призная, че Волгата вече не беше от най-новите. Но всеки знае, че възрастта за една Волга няма абсолютно никакво значение. Аз веднъж съм карал и Кадиллак. Един такъв наистина дълъг... Пробвал съм и двете – въобще не могат да се сравняват, въпреки че имат известни прилики. На един стар Кадиллак му личи, че е стар. Докато една стара Волга се кара като нова. Истински боен кораб. Дядото дори го беше използвал няколко години за превоз на селскостопански продукти – слама, може би също и прасенца, и много

често бидони с джибри (това го знам със сигурност, до крайния продукт ще стигнем малко по-късно). Както и да е, можах да покарам Волгата из околностите и тихо да ѝ се насладя. Да карам Волга в България е за мен същото, каквото е за други да карат Харлей Дейвидсън в Аризона (последното въобще не ме привлича, колкото и хубаво да е в Аризона). За мен това беше като да съм главен герой в Роудмуви. Свобода, приключение... Йозеф Хадер (кабаретист и актьор, вие със сигурност го познавате), сигурно се е чувствал по подобен начин, докато е заснемал филма “Синя луна” с режисьорката Андреа Дунсл. Това също беше Роудмуви, от Виена през Словакия и Украйна до Одеса. Той ми разказа, че карането на Волга дотолкова го очаровало, че дори е настоял лично да изпълнява всички сцени с Волгата. Беше станал абсолютен Волга-фен по време на заснемането на филма. След онзи октомврийски ден, мога да го разбера напълно. Волгата не е просто страхотна за каране... Волгата е също така един символ... Оттогава някакси си мечтая, че някога ще се отправя с черна Волга (и ако все пак ги има и в друг цвят, което не вярвам, и на мен ми попадне такава, тогава тя просто ще бъде преобоядисана в черно) към Източна Европа. Приключение, свобода, и т.н., и т.н...

На това място искам да спомена, че след разходката ми с колата, вкъщи при дядо Пити, имах чувството, че и той се радва, че аз толкова обичам Волгата му... Без дори да разменим дума по този въпрос, между нас се възцари еднородно съгласие, което може да се пресъздаде по следния начин: остави ги всички да си карат техните западно-европейски дизели. С няколкото конски сили повече, с по-малкото горене и всичките им там специални ефекти, пак няма да се приближат до щастието колкото нас. Но както и да е. Тъй като ние, шофьорите на Волга, не искаме да поучаваме никого, нека всеки си прави каквото иска.

Както вече казах, всичко това беше из-

разено без думи, като преди това пийнахме по чашка по този повод. Домашна рация (затова бях преди толкова сигурен с джибрите). И след това си общувахме чудесно още часове. Без да имаме общ език за комуникация. Използвахме просто някакъв езиков миш-маш... Но се разбрахме чудесно. Вдигахме тост за различни герои (много от тях не познавах до този момент, но съм сигурен, че повечето от тях бяха от Волга-партията), както, разбира се, и за младоженците. Бабата и булката бяха стотвили, а бъдещият младоженец вдигахме тостове с нас. Също за героите, за които при други обстоятелства никога не би пил. Но ние, от Волга-партията, успяхме да го въодушевим за каузата. И това беше много добре, тъй като това беше денят на Волгата.

Николаус Шауерхубер работи в свободното си от кръстничество време като радиожурналист. Той живее в едно малко селце в Бургенланд, в което се е установила и малка българска общност. Трябва да мине обаче още доста време преди австрийските табелки с името на живописното селце да бъдат заменени с двуезични.

Der Text ist in der 7. Ausgabe in deutscher Sprache erschienen.

Кирил Валери и любовта към джаза

Текст: Елица Караенева
Снимки: Архив Кирил Валери

Kiril Valeri und die Liebe zum Jazz

Text: Elitsa Karaeneva
Übersetzung: Irina Hantschl
Fotos: Archiv Kiril Valeri

Кирил Валери е роден през 1973 год. в София, където завършва Английската езикова гимназия. През 1992 год. започва музикалното си образование в престижната Виенска консерватория, профил - джаз вокали при Андреас Винтерниц и Инес Рейгер.

Кирил Валери е едновременно писател, композитор и изпълнител на своите песни.

Наред с многобройните клубни изяви, през последните години той изнася концерт в НДК (София) през 2001 год., участва на международния филмов фестивал Виенале '01, на новогодишния гала-концерт в Хотел „Сахер“ '01 и '03 год., на Опернбал '02 и '03, на международния джаз фестивал в Банско (България) през 2002 год.

Kiril Valeri wurde 1973 in Sofia geboren, wo er das englische Sprachgymnasium absolvierte. Er begann seine musikalische Ausbildung 1992 im prestigeträchtigen Prayner Konservatorium im Fach Jazz-Gesang bei Andreas Winternitz und Ines Reiger.

Kiril Valeri ist sowohl Autor der Texte, als auch Komponist und Interpret seiner Lieder.

Neben seinen zahlreichen Auftritten in diversen Klubs in den letzten Jahren, gab er 2001 ein Konzert im NDK (Nationaler Kulturpalast) in Sofia. Der Künstler nahm am internationalen Filmfestival Viennale '01 sowie an der Sylvestergala im Hotel Sacher '01 und '03, am Opernball '02 und '03 und am internationalen Jazzfestival in Bansko (Bulgarien) 2002 teil.

Какво Ви доведе във Виена?

Във Виена дойдох през 1992 год., след като завърших Софийската английска гимназия. Пръстчето на съдбата беше една моя първа братовчедка, Уляна Левит, оперна певица, живееща вече повече от 20 години във Виена. Тя предложи да кандидатствам в тукашната консерватория. По това време се подготвих за консерваторията в София и реших да опитам и на двете места, пък където стане. Тук ме приеха, и то с опцията да уча джаз вокали - вариант, който в България не се предлагаше преди 16 години. И така избрах Виена.

Кирил Валери Вашето артистично име ли е?

Не, баща ми се казва Валери. Трябвало е в акта за раждане да бъде записан като Кирил Валериев, но майка ми не е била съгласна, защото й звучало много превзето. Записала ме е Кирил Валери. Валери е презимето ми.

Как се насочихте към джаза?

Като тийнейджър се интересувах по-скоро от поп музика. Но след като започнах да изучавам джаз вокали, постепенно открих красотата на джаз-музиката, на джаз-хармониите и мисля, че джазът е едно много дълбоко измерение на музиката. Когато човек може да прави джаз, всички други стилове му се струват малко скучни след това. А като музика джазът е изключително предизвикателен.

Половината от живота Ви досега сте прекарвали в България, другата половина в Австрия. Къде се чувствате повече у дома си?

За мене у дома е там, където е моето семейство. Родителите ми са в България и България е много или малко четирите стени на жилището на майка ми. Аз съм във Виена, а и тук вече има хора, които мога да нарека свое семейство, и като че ли моят свят е

Kiril Valeri, was hat Sie nach Wien geführt?

Ich kam 1992 nach Wien, nachdem ich das englische Sprachgymnasium in Sofia absolvierte. Bei dieser Entscheidung hat meine Cousine Uliana Levit, die Opernsängerin ist und seit zwanzig Jahren in Wien lebt, dem Schicksal ein wenig nachgeholfen. Sie hat vorgeschlagen, dass ich mich am hiesigen Konservatorium bewerben soll. Zu dieser Zeit bereitete ich mich für die Aufnahmeprüfung am Konservatorium in Sofia vor und beschloss, mich auch in Wien zu bewerben und abzuwarten, wo ich aufgenommen werde. Ich wurde hier aufgenommen und hatte sogar die Option Jazz-Gesang zu studieren, was vor 16-Jahren in Bulgarien nicht möglich war. Und so habe ich Wien gewählt.

Ist Kiril Valeri Ihr Künstlername?

Nein, mein Vater heißt Valeri. Ich hätte in meiner Geburtsurkunde als Kiril Valeriev eingetragen werden sollen, aber meine Mutter war damit nicht einverstanden, da für sie dieser Name sehr künstlich klingt. Daher hat sie mich als Kiril Valeri eingetragen. Valeri ist also mein Nachname.

Woher kommt ihr Interesse für den Jazz?

Als Teenager habe ich mich mehr für Popmusik interessiert. Aber nachdem ich begonnen habe Jazz-Gesang zu studieren, habe ich langsam die Schönheit des Jazz, der Jazz-Harmonien entdeckt und denke, dass der Jazz eine sehr tiefe Dimension der Musik ist. Wenn man Jazz macht, erscheinen einem danach alle anderen Musikrichtungen ein bisschen langweilig. Jazz ist sehr herausfordernd.

Sie haben die Hälfte Ihres Lebens in Bulgarien und die Hälfte in Österreich verbracht. Wo fühlen Sie sich mehr zuhause?

Für mich ist zuhause dort, wo meine Familie ist. Meine Eltern sind in Bulgarien und Bulgarien ist für mich mehr oder weniger die vier Wände der Wohnung meiner Mutter. Ich bin in Wien und hier gibt es auch schon Menschen, die ich meine Familie nennen kann, daher ist meine Welt vielleicht mehr hier. Ich empfinde gegenüber Bulgarien mehr so etwas wie eine Nostalgie, die aber mit der Familie zusammenhängt und weniger mit dem Land selbst. Aber ich glaube, dass es heutzutage besser ist, wenn man kosmopolitisch denkt, vor allem in Hinblick auf die Vereinigung von Europa und der Welt.

Ist Musik für Sie eins Ihrer Hobbies?

Die Musik ist für mich ein Beruf und nicht nur Hobby. Wenn ein Musiker von der Musik angesteckt wurde, trägt er diese „Krankheit“ bis ins Grab in sich und kann nicht wählen, ob er Musik macht oder nicht. Sie wird zu Bestimmung, die einen dazu zwingt sich mit ihr zu befassen, aber im Moment bin ich nicht in der Lage nur von der Musik zu leben. Ich bin zu dem Schluss gekommen, dass wenn jemand nur als Musiker sein Lebensunterhalt verdienen will, er sehr hoch in der Show-Business Hierarchie aufsteigen soll, was aber mit der glücklichen Fügung diverser Umstände und einer großen Portion Glück verbunden ist. Ich kann mir nur wünschen, dass mir das in der Zukunft passiert.

Schreiben Sie selbst die Texte und die Musik Ihrer Lieder?

In der CD, die ich herausgegeben habe, habe ich 7 eigene Kompositionen, der Rest sind Coverversionen. In den meisten Fällen stammen

изграден повече тук. Към България изпитвам по-скоро една носталгия, която, обаче, е свързана със семейството, не толкова със самата страна. Но смятам, че в днешно време е най-добре да се говори за космополитно мислене, при положение, че Европа и света се обединяват.

Музиката за Вас хоби ли е?

Музиката за мене е професия, а не само хоби и ако един музикант е заразен с крастата музика, си я носи до гроб и не може да избира дали да се занимава с нея или не. Тя е призвание, което те принуждава да се занимаваш с нея, но в момента не съм в състояние да живея само от нея. Стигнах до извода, че за да може човек да се издържа единствено като музикант, трябва да е доста напред в йерархията на шоу-бизнеса, което е въпрос на стечение на обстоятелствата и голяма доза късмет. Мога само да си пожелаля след време това да ми се случи.

Сам ли пишете текстовете и музиката на своите песни?

В компакт-диска, който издадох, имам 7 авторски композиции, а останалите са кавър версии. В повечето случаи музиката и текстовете са мое дело. За един от текстовете работих с англичанката Алис Маккей Фъргюсън Херитидж, а също доста интензивно и с бившия ми продуцент Кристиан Игнатов от IGI Records. Общо взето двигателят на моята музика съм си аз.

От какво се вдъхновявате? Как стигате до една песен?

Една песен се ражда спонтанно, тя се изсипва. Когато изпаднеш като музикант в дадено състояние и усещаш, че нещо напирва в тебе, сядаш и пишеш текст, или създаваш хармонии.

Американската благотворителна организация за борба със СПИН избра през 2005 год., наред с песните на артисти като Моби, Хедър Смол (от М Пипъл) и Пол Ван Дюк, една песен на Кирил Валери за своите спортни благотворителни мероприятия.

*Коя е тази песен?
Първите двама читатели, изпратили правилния отговор на redaktion@bulgaren.org, ще получат като подарък новия диск на Кирил Валери „Behind the blue“.*

die Texte und die Musik von mir. Bei einem der Texte habe ich mit der Engländerin Alice McKey-Ferguson Heritage zusammengearbeitet, und auch sehr intensiv mit meinem ehemaligen Produzenten Kristian Ignatov von IGI-Records. Aber im Großen und Ganzen bin ich der Motor meiner Musik.

Was inspiriert Sie? Wie kommen Sie zu einem Lied?

Ein Lied entsteht spontan, es entspringt. Wenn man als Musiker in einem bestimmten Zustand fällt und verspürt, dass etwas in einem hervorsticht, dann setzt man sich nieder und schreibt ein Text oder kreiert Harmonien.

Wann komponieren Sie am besten - wenn Sie glücklich oder wenn Sie unzufrieden sind?

Wenn ich glücklich bin, komponiere ich nicht. Ich genieße den Augenblick. Wenn ich mich allein fühle und allein mit der Musik bin, wenn es kein zusätzliches Glück gibt, das mich ablenkt, dann entstehen meine besten Werke.

Haben Sie schlaflose Nächte beim Komponieren?

Ich kann es mir nicht leisten, schlaflose Nächte zu haben. In meiner sehr begrenzten Freizeit, versuche ich mich auszuschlafen. Ich bin aktiv während des Tages und dann fallen mir auch die meisten Ideen für Lieder ein.

Wie wirkt sich Ihr Leben als Musiker auf Ihr Privatleben aus?

90% meiner Auftritte sind in Österreich. Der Rest findet in Bulgarien bei Jazz-Festivals oder in Klubs statt. Daher weiß ich genau wo mein Platz und mein zuhause ist. Ich zerreiße mich nicht zwischen zu vielen Orten.

Die amerikanische AIDS Wohltätigkeitsorganisation hat 2005 neben Liedern von Künstlern wie Moby, Heather Small (von M People) und Paul van Duck auch ein Lied von Kiril Valeri für ihre Wohltätigkeitssportveranstaltungen ausgewählt.

*Welches ist dieses Lied?
Die ersten zwei LeserInnen, die die richtige Antwort an redaktion@bulgaren.org schicken, bekommen als Geschenk die neue CD von Kiril Valeri „Behind the blue“.*

Кога творите най-добре – когато сте щастлив или неудовлетворен?

Изглежда когато съм щастлив не творя, тогава се наслаждавам на момента. Когато се чувствам сам и остана насаме с музиката, когато няма допълнително щастие, което да ме разсейва, тогава се получават най-добрите ми творби.

Има ли безсънни нощи по правенето на музика?

Не мога да си позволя да имам безсънни нощи. В малкото време, което имам свободно, гледам да се наспя. Аз съм активен повече през деня, и тогава в повечето случаи ми хрумват и идеите за песни.

Как се отразява животът на музикант върху личния и съвместния живот?

Моите изяви са 90% в Австрия, останалите в България по джаз-фестивали или клубни изяви, което не е проблем за това, да знам къде ми е мястото и домът. Не се разкъсвам на твърде много места.

През лятото имате концерт в София – видях много Ваши плакати.

Всъщност това не беше концерт, а само промоция на албума ми „Behind The Blue“. Това беше един експеримент за мен, под надслов „Какво е Мюзик-маркетинг“ и как се възприема в България, т.е. на плакатите не беше обявен концерт, а се съобщаваше за излизането на новия ми албум на пазара и за местата, откъдето може да се закупи и да бъде чуто в интернет. Много приятели ми се обадиха по този повод, и питаха кога и къде ще е концертът. Започнах да се замислям, дали наистина да не направя един, но за съжаление в България нямам хора, с които работя постоянно, и това усложни нещата. В Австрия работя обикновено с Константин и Александър Владигерови, с Мишел Нахабедян, един екип, който ми е на разположение. В България това трябваше да се ор-

Diesen Sommer hatten Sie ein Konzert in Sofia. Ich habe Ihre Plakate gesehen.

Eigentlich war das kein Konzert, sondern nur eine Präsentation meines Albums „Behind the Blue“. Das war ein Experiment für mich unter dem Motto „Was ist Musik-Marketing“ und wie wird es in Bulgarien aufgenommen d.h. auf den Plakaten wurde kein Konzert beworben. Darauf stand lediglich, dass ich ein neues Album herausgegeben habe und wo man es kaufen bzw. im Internet hören kann. Daraufhin haben mich viele Freunde angerufen und gefragt wann und wo das Konzert stattfinden wird. Ich habe sogar überlegt, ob ich vielleicht doch ein Konzert geben soll, aber leider habe ich in Bulgarien keine Leute mit denen ich zusammenarbeite und das hat die Sache erschwert. In Österreich arbeite ich normalerweise mit Konstantin und Alexander Wladigeroff sowie mit Michel Nahabedian zusammen – ein Team, das mir zur Verfügung steht. In Bulgarien hätte ich das einige Monate im Voraus organisieren müssen, aber für das nächste Album mache ich es sicher.

Gibt es Unterschiede zwischen dem Publikum in den beiden Ländern?

Nein, gibt es nicht. Wichtig ist, wie der Interpret mit dem Publikum kommuniziert. Wenn der Musiker sich dem Publikum öffnet und den Kontakt herstellt, wird er akzeptiert, auch dann wenn er manchmal falsch gesungen hat.

Einige Ihrer Songs waren auf dem ersten und zweiten Platz der deutschen Internet-Popcharts. Erzählen Sie uns mehr darüber.

Bevor wir das Album in Österreich herausbrachten, haben wir wieder ein Experiment gemacht und verteilten einige Songs über Internetplattformen in Deutschland und den USA. Zwei der Songs erreichten den ersten (Behind the Blue) und den zweiten Platz (Bulgarian Dream) in einer der deutschen Charts track4.de, was ein super Feedback für mich war, weil die Reihung durch das freie Voting der Zuhörer entsteht. Auch in besonic.com – eine internationale Plattform für unabhängige Musik – erreichte mein Song „One reason“ den ersten Platz in dem Chart für Komponist und Sänger und blieb dort zweieinhalb Wochen. Diese Anerkennung ist sehr motivierend.

Vor einem Jahr haben Sie ein eigenes Label etabliert. Warum?

Es ist nicht schwierig Labels zu finden, die mit einem jungen Künstler arbeiten würden, aber je länger ich in diesen Kreisen bin, desto klarer wird mir, dass es am schönsten ist, wenn man alleine über sich selbst verfügen kann. Für alle großen Labels (SONY und BMG, die fusionierten, Universal Music, EMI) sind die Musiker nur eine Geldmaschine und die Labels diktieren die Regeln. Eine Ausnahme sind nur die Megastars, bei denen die Machtverhältnisse umgekehrt sind – sie diktieren die Regeln. Ich habe ein eigenes Label gewählt, damit ich keine Kompromisse mit meiner Musik machen muss. Jetzt mache ich das, was mir gefällt und entscheide selbst, welche Marketingstrategien ich anwenden soll.

Wo sehen Sie die Zukunft Ihrer Musik – in den verkauften CDs oder in den Konzerten?

Ich glaube, dass die Zukunft nicht nur meiner Musik, sondern des Musikgeschäftes im Allgemeinen in der digitalen Distribution über

ганизира няколко месеца по-рано, но за следващия албум със сигурност ще го направи.

Има ли разлика между публиката в двете държави (Австрия и България)?

Не, няма, важното е как изпълнителят комуникира с публиката. Ако музикантът е отворен към публиката и направи контакта с нея, дори и да е пълногрешно, публиката го приема. Ако остане дистанциран, дори и при перфектно изпълнение, публиката ще остане незаинтересована. В България публиката, която слуша джаз, е много по-малка от тази в Австрия. От тази гледна точка тя е по-любопитна, хората се радват, ако могат да чуят на живо музиката, която им харесва.

Няколко Ваши песни заеха първо и второ място в интернет поп-класации в Германия. Разкажете ни за това.

Преди да пуснем албума в Австрия, направихме отново експеримент и разпространихме няколко песни по интернет платформи в Германия и САЩ. Две от песните стигнаха до 1-во (Behind the Blue) и 2-ро място (Bulgarian Dream) в една немска класация track4.de, което беше страхотен feedback за мен, тъй като тази класация е организирана от свободно гласуване на слушателите. Също в besonic.com - интернационална платформа за независима музика, композицията ми „One reason“ стигна до номер едно в класацията за композитор и певец, и се задържа там 2 седмици и половина. Това признание е много мотивиращо.

Вие направихте Ваш собствен лейбъл преди година. Защо?

Не е трудно да се намерят лейбъли, които биха работили с млади артисти, но колкото повече години съм в тази среда, разбирам, че няма нищо по-хубаво от това да разполагаш сам със себе си. За всички големи лейбъли (SONY и BMG, които се сляха, Universal Music, EMI) музикантите са една машина за пари и лейбълите диктуват правилата. Изключение правят само мегазвездите, където връзката е обратна – те диктуват условията на major лейбълите. Избрах собствен лейбъл, за да не трябва да правя компромиси с музиката. Сега правя това, което ми харесва, и лично решавам какви маркетингови стратегии да предприема.

Къде виждате бъдещето на Вашата музика - в продадените CD-та или в концерти?

Според мен бъдещето не само на моята музика, а като цяло на музикалния бизнес, е насочено вече към дигитална дистрибуция в интернет. CD-та се продават преди всичко на участия на живо. Хората купуват все повече през интернет и музикалните магазини започват да западат.

Какво предпочитате - да има пиратство и всички да знаят за Вас, или да няма пиратство и много малко хора да познават музиката Ви?

Не мисля, че някой артист би могъл да оправдае пиратството. Това е ограбване на един артист. Бих предпочел да имам само легални продажби, дори и те да са малко, но ще знам, че хората, които са си купили мой албум, са го оценили. Това е реалното признание за един творец. Музиката е интелектуална собственост.

das Internet liegt. Die CDs verkaufen sich vor allem bei Live-Auftritten. Die Menschen kaufen verstärkt über das Internet und die Umsätze der Musikgeschäfte stagnieren.

Was ist Ihnen lieber – dass es Raubkopien gibt und viele Menschen Sie kennen oder dass es keine Raubkopien gibt und nur wenige Ihre Musik kennen?

Ich glaube nicht, dass ein Künstler Raubkopien gutheißen kann. Das ist ein Raub des Künstlers. Ich ziehe es vor, nur legale Verkäufe zu haben, auch wenn sie wenig sind, aber dann weiß ich, dass die Menschen, die mein Album gekauft haben, es schätzen. Das ist die echte Anerkennung für einen Künstler. Die Musik ist ein geistiges Eigentum und für ihre Nutzung muss bezahlt werden. Der Rest ist bedeutungslos. Auch wenn meine Songs tausend Mal gestohlen wurden, würde mich das nicht freuen, weil ich nicht wissen kann, ob das aus Interesse für meine Musik geschah, oder ob jemandem fad war und er 50 Songs auf einmal heruntergeladen hat, aber sie sich nie anhören wird.

Ist die Musik heutzutage Business oder Kunst?

Beides. Die Kunst ist Business, das Business ist nicht immer Kunst. Es gibt Musik, die nur Business ist und die für mich keine Kunst ist. Es gibt Musik, die Kunst ist, aber sich schwer verkauft, d.h. sie ist weniger Business. Man muss die Balance suchen, damit man keine Kompromisse mit seiner Bestimmung als Musiker machen muss und trotzdem die Ergebnisse sehen kann.

Was denken Sie über die absolute Macht der Tschalga in Bulgarien.

Ich glaube, dass es für jeden Zug Passagiere gibt. Die Tschalga ist ein Syndrom, das zum Teil von den Medien diktiert wird und das mit der

ност и за нейното ползване би трябвало да се заплаща. Останалото е без стойност и колкото хиляди пъти да бъдат откраднати мои песни, не би ме зарадвало, защото не мога да знам, дали това е направено от интерес към музиката ми, или просто на някого му е било скучно и е източил 50 песни наведнъж, но никога няма да ги прослуша.

Музиката - бизнес или изкуство е днес?

И двете. Изкуството е бизнес, бизнесът невинаги е изкуство. Има музика, която е само бизнес и която за мен не е изкуство. Има музика, която е изкуство, но трудно се продава, т.е. е по-малко бизнес. Човек трябва да търси баланса, за да не прави компромиси със своето призвание като музикант и все пак да вижда резултати от това.

Какво мислите за тоталната хегемония на чалгата в България?

Мисля, че за всеки влак си има пътници. Чалгата е един синдром, който се налага отчасти и от медиите, и който е свързан и с национален манталитет. Чалгата много се промени като такава. Тя стартира като една пошла чалга, всеки цинизъм в текстовете ѝ беше високо ценен. Не знам как точно стана, че се наложи като масов вкус в България, но това, което днес слушам като чалга, е вече много по-приемливо и по-различно от това преди 10 години. Сега чалгата е по-скоро смесица между етно и поп, което мен лично не ме дразни. Друг е въпросът, че куцо и са като реши, че с помощта на студийната техника може и трябва да пее чалга...

Кои са проектите, върху които работите в момента?

В момента работя с Румен Димитров, продуцент на филмова музика, по един проект, който най-вероятно ще се казва Jazz Standards Remixed – това са джаз стандарти и няколко мои лични композиции, които ще бъдат електронно-ремиксирани. Вероятно новият албум ще излезе в началото на 2009 година.

Какво ще пожелаете на Българите в Австрия?

Искам да им пожелаая да не забравят откъде са тръгнали и да не се срамуват, че са българи. За 16 години тук съм срещнал много хора, които искат да скрият българския си произход. Намирам го за ужасно. Човек трябва да е горд със своята автентичност, а не да се нагажда по някакви стереотипи какъв трябва да бъде, за да бъде приет по-добре. Човек трябва да отстоява себе си и така ще бъде най-добре оценен. ★

nationalen Mentalität verbunden ist. Die Tschalga verändert sich sehr stark. Sie hat als eine eher billige Tschalga angefangen, jeder Zynismus in den Texten wurde hoch gepriesen. Ich weiß nicht genau, wie es dazu gekommen ist, dass sie sich als Massenkult in Bulgarien etabliert hat, aber dass was wir heute als Tschalga hören ist akzeptabler und anders als das was vor 10 Jahren war. Das Problem ist eher, dass viele glauben, sie können und müssen mit Hilfe der Technik in den Studios Tschalga singen....

An welchen Projekten arbeiten Sie zurzeit?

Momentan arbeite ich mit Rumen Dimitrov, Filmmusikproduzent, an einem Projekt, das wahrscheinlich „Jazz Standards Remixed“ heißen wird – das sind Jazz-Standards und einige meiner eigenen Kompositionen, die elektronisch remixed werden. Wahrscheinlich kommt das neue Album Anfang 2009 heraus.

Was würden Sie den Bulgaren in Österreich wünschen?

Ich möchte ihnen wünschen, nicht zu vergessen woher sie kommen und sich nicht zu schämen, dass sie Bulgaren sind. In 16 Jahren hier habe ich viele Menschen getroffen, die ihre bulgarische Herkunft verbergen wollen. Ich finde das furchtbar. Man muss stolz auf seine Identität sein und sich nicht an irgendwelchen Stereotypen anpassen, um besser akzeptiert zu werden. Man muss man selbst bleiben und so wird man am meisten geschätzt. ★

Изгодни мобилни разговори до България!

Говорете от Вашия мобилен телефон и eetybalkan само за:

13 цента/минута със стационарни телефони
33 цента/минута с мобилни телефони
и само за **9 цента** за кратки текстови съобщения (SMS)
по целия свят.

- без месечна такса / абонаментен план
- без допълнителен код за набиране
- без обвързващ договор
- без минимална сума, която трябва да изговорите

При въпроси, свържете се с нас:

eetybalkan

+43 (0) 681 83 0 83

info@eety.at

www.eetybalkan.at

За всички обаждания в чужбина ще бъде таксувана еднократно първоначална такса в размер от 10 цента при свързване със желания номер. Цените са в Евро, с включен ДДС, за минута (респ. SMS) и не важат за обаждания към импулсни телефони. Тарифите са актуални през цялото денонощие. Времето на таксуване и отчитане на разговорите е 60 секунди. Важат Общите търговски условия на eety-Telecommunications GmbH.

Става дума за
ТАНГО или за
НЕЩО ПОВЕЧЕ...

Музика, текст и танц в съзерцателно единство и чувствена величественост. Примамливо и съблазнително, меко и грубо, едновременно агресивно и сантиментално, колебливо и решително, движения от сливане и отблъскване, световъртеж от изживявания. Чувствено, еротично, сетивно, начин да намериш и загубиш себе си едновременно. Двусмислено и противоречиво, понякога мрачно и потиснато, но истински вълнуващо - всичко това и вероятно много повече се събира в разбирането и усещането за танго.

Текст: Драгомира Никова

Танц само за двама, само за един мъж и една жена, които забравят света извън тях, това е танц за едно сърце, което се разтваря в друго.

Разбира се изпълнението на танго не е само израз на страстта, както повечето хора считат. Истината е, че в танца трябва да се оставиш символично да „паднеш“, за да можеш после да се изправиш с характер и с едно ново разбиране, с ко-

ето да продължиш напред. С това задаваш съвършено различна посока на движение, изправяйки се с открито лице и директен поглед пред партньора си. Изразните движения на главата, ръцете и краката изразяват връзката между душата и тялото, и възприятието на света като лишеност и даденост, което оформя един изказ на споделяне и разтваряне пред другия. Движенията на тялото са симетрични, а кон-

тактът с очи издава чувствеността в танца. Единият от двамата партньори поема ролята на водещия, като с това изисква от партньора да го следва в движенията, ритъма, импулсивността и скоростта на стъпките и завъртанията. Преди е било прието само мъжът да има водещата роля; напоследък това понятие се е размило в тон със съвременната еманципираност. В танца двойката взаимно разгръща чувствата си и така

всеки едновременно открива себе си, но и опознава чувствеността на другия. Дали е танц, изживяващ агонията на невъзможната любов, или е многообразен израз на човешката нужда от любов и споделеност, твърде индивидуално е да се каже. Едно е сигурно, това е танц, чиято посока е винаги търсеща, пластично подвижна и експресивно решителна.

Тангото се среща във все повече разновидности: Танго Аржентино, Милонгеро стил, Canyengue, Танго Нуево, Танго Fantasia и Финско танго. Музиката е богата на контрасти и съдържа интровертност, която крещи да бъде изразена по свой собствен начин. Тя се характеризира с накъсани ритми от бандонеон, което внася нужното за танца напрежение. Характерни са също низходящи и възходящи пасажки, което оформя стиловата идентичност на тази специфична музика /жанр/. Специфично за Финското танго например е минорното звучене, което го отличава от останалите стилове. Танцът е динамичен, драматичен и игрови, понякога ревнив, понякога доверяващ се. Тангото не просто дава свобода на израза на чувствата, а е намерило своеобразна естетическа форма на изказ, чрез която не остават безразлични нито танцуващите, нито творците музика, нито ценителите му. Дали в изразността на ТАНГОТО има някаква магия, та да може толкова бързо да подчини хиляди хора по света под своя ритъм и въздействие? Като вид опиум въздействия и сега на ценителите в един широк смисъл. От края на 1990 год. то изживява своя ренесанс.

Ето и малко история: ако се върнем в Буенос Айрес през първите години на XX в., не можем да подминем една легенда – името Карлос Гардел, кралят на тангото. Това е може би първата и единствена аржентинска световна звезда в музикалния шоубизнес и киноиндустрията. Гардел е великият танго певец, който на 12 години се инспирира от гласа на италианския оперен певец Тита Руфо, който чува в театър Victoria. По-късно на едно от турнетата си той среща своя идол – италианския тенор Енрико Карузо. През 1917 год. Гардел се профилира изключително като танго певец. Той е едновременно композитор, писател на текстове и изпълнител на класическо танго. Едни от най-известните му песни са „Mi Buenos Aires querido“, „Volver“, „Soledad“, „El día que me Quieras“, „Si Supieras“, „Mi noche triste“ - 1917. Подобен съществен принос

към тангото е достигнат по-късно само от Астор Пиацола, който превърнал в нови аранжжменти старите мелодии, благодарение на опита си от класическата и джазовата музика.

От 1-ви септември 2003 год. оригиналните записи на Гардел са обявени и защитени от ЮНЕСКО като световно наследство на документи.

Когато говорим за танго, почти всеки поглежда в предвата си за магнитната игра между червено и черно. Танц, мелодия, ритъм, сърцераздирателен текст – това въздействия на всеки силно и експресивно, но никога безразлично. В действителност това е изтанцувана любовна игра, която се изразява в страстна динамика, сменяща се с напрегната пауза, динамична смяна от реакции на тялото и движения на главата. Донякъде изглежда мистично, донякъде откровено и изненадващо.

„Тангото е една тъжна мисъл, която човек може да изтанцува.“ – казва аржентинският танго-композитор Енрике Сантос Десчеполо.

„Der Tango ist ein trauriger Gedanke, den man tanzen kann.“

Трудно е да се определи точно етимологията на думата танго, понеже за нея могат да се намерят различни преводи и интерпретации. Някои считат, че наименованието на този танц идва от думата tangere, което означава докосвам. Други твърдят, че думата идва от аф-

риканския език – „mtango“, което означава кръжец, затворен кръг. Също можело да носи смисъл на робовладелско тържище или място, където цветокожите се събирали да пеят и танцуват. Може също да носи наименованието си от вид перкусионен инструмент.

Танцувалното и музикално влияние идва от кубинската Хабанера и аржентинската Милонга. Модернизираното Танго Аржентино се разпространява най-силно от Буенос Айрес до западния бряг на La Plata. С това обаче неговото разпространение не спира. ★

(Продължава в следващия брой)

Дунавски и Волжки българи – митове и факти

Историята на дунавски и волжки българи през средновековието е сред актуалните теми в съвременната медиевистика. Пъвърде често обаче при подредбата на фактите изследователите боравят със закъстенели теории, предразсъдъци, нерядко добиващи формата на историографски митове.

Текст: Д-р Георги Владимиров

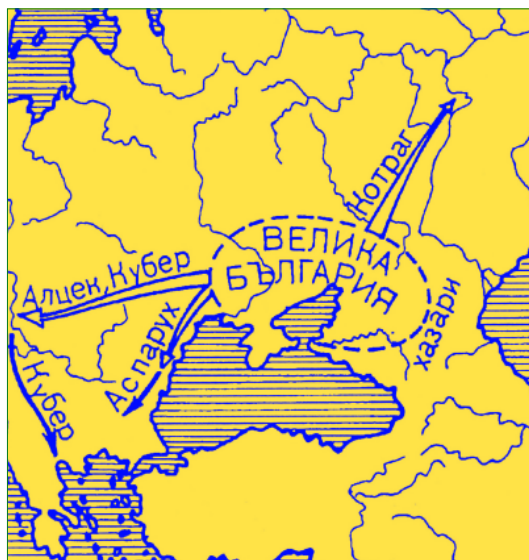
Настоящият текст представя най-фрапращащите графари в разработката на историко-културното битие на двата български масива, създали свои държави съответно на Долни Дунав и на Средна Волга.

Както е известно, към средата на VII в. под натиска на хазарската заплаха част от българите (става дума за източните български уногондури, по класификацията на българския археолог Димитър И. Димитров), начело с кан Аспарух напускат Старата Велика България и се насочват към земите на Долни Дунав. Друга древнобългарска група, тази на Котраг (западните българикотраги), се заселва “срещу съплеменниците си на Батбаян”, т.е. някъде в степния ареал на север от Черно море и западно от р. Дон. Доскоро се смяташе, че те се отправят директно към басейна на Средна Волга. Всъщност в края на VII в. само частични български инфилтрации достигат този регион, за което свидетелстват ограничените археологически находки.

Първи мит – ОБЩ КУЛТУРЕН СТАТУС

Сред често срещаните митове около ранната история на българския етнос е този за културната хомогенност на етническият масив, което днес е прието да наричаме древни българи. Фактите говорят срещу категоричността на подобна теза. Показателни в тази насока са формираните в района на Северното Черноморие и Източното Приазовие (VI-VII в.) археологически култури, за които се смята, че са оставени от обитавашите тези райони българи. Еталонен паметник, установен в археологията като критерий за древнобългарска принадлежност, е

разкритият по течението на р. Северски Донец Зливкинский некропол. Основните характеристики на погребалния обред – недълбоки ями с вертикални стени без следи от припокриване; единични погребения; изгънатата по гръб поза на покойника с ръце покрай тялото; ориентация на главата на запад; почти пълна липса на вещи в некропола; поставяне на храна в гроба; антропологическият тип на погребаните (европеиди с широко лице с лек монглоиден примес) – са утвърдени в медиевистиката като интерпретативен шаблон в етноопределянето на разкритите археологически култури. Прави впечатление, че в посочените региони се формират два типа култури, определени още през 80-те години на XX в. от българския археолог Д. Димитров като принадлежащи към два основни древнобългарски масива – източен (утигури-уногондури) и западен (кутригури-котраги). Източните българи-уногондури оставят некрополи, чиято характерна особеност

Статията е написана по повод беседата на тема „Българите на Волга през средновековието – история, култура и традиции”, изнесена на 28 ноември в Български културен институт „Дом Витгенщайн”. Беседата е из цикъла „Произход и духовни корени на българите”. Организатор на срещата беше Българска културно-просветна организация „Кирил и Методий” – Виена.

Д-р Георги Владимиров е роден в през 1974 г. През 2004 г. защитава дисертация за присъждане на образователна и научна степен “доктор по история” на тема “Дунавска и Волжка България – формиране и промяна на културните модели (VII-XI в.)”.

Автор на четири монографии (“Казанското ханство – история, икономика, култура”, “Дунавска България и Волжка България – формиране и промяна на културните модели /VII-XI в./”, „Волжка България и Казанското ханство: строително изкуство и архитектура” и „Волжка България и Казанското ханство в географските карти на Средновековието и Новото време”).

Разселенията на българите през VII в.

Арабският дипломат Ахмед Ибн Фадлан чете посланието на багдадския халиф пред волжкобългарския цар Алмуш

е северна ориентация на погребаните, както и изкуствената деформация на черепите, нетипична за западния клон от древните българи, а по-скоро характерна за късните сармати. На север от Азовско и Черно море от десния бряг на р. Дон до Крим пък е разпространена материална култура от класически “зливкински тип”. Населението, обитаващо тези територии, принадлежи към голяма етнически еднородна група, която през втората половина на VI в. е наричана в изворите кутригури, през VII в. – котраги.

Анализираните археологически следи дават основание на извода, че древните българи от района на Дон и Приазовието формират два типа археологически култури, които са сходни помежду си, но имат и ред различия. Те са резултат на многопосочни културни влияния, типични за епохата на Великото преселение на народите. В този смисъл изначално бъдещите създатели на двете български държави – Дунавска и Волжка България – проявяват сходни, но не и еднотипни културни характеристики.

ВТОРИ МИТ – СЛАВЯНСКОТО НАЧАЛО

Друг историографски похват на “сближаване” на дунавски и волжки българи е търсения в културната среда на формираните от тях държави на общ славянски елемент. Подобна теза черпи своите основания от прословутия израз на посетилия Волжка България през 922 г. арабски дипломат Ибн Фадлан, назовал волжките българи “сакалиби”, традици-

онно преведан като “славяни”. Това дава основание на руски изследователи да търсят сериозен славянски елемент сред населението на Волжка България и по този показател дори да сравняват държавата на Волга с тази на Долни Дунав. Всъщност с термина „сакалиби” арабският свят нарича всички белолики народи на Севера. Колкото до славяните, те несъмнено присъстват в пъстрия етнически конгломерат както на Дунавска, така на Волжка България, но в никой случай нямат преобладаващо значение в общата, синкретична по своя характер, културна картина. В този смисъл сравнителният показател “славянство” в българските държави на Дунав и на Волга трябва категорично да бъде избягван като неоснователен. ★

(Продължава в следващия брой)

Donau- und Wolga-Bulgaren: Mythen und Fakten

Zusammenfassung

In diesem Artikel beschäftigt sich der bulgarische Historiker Dr. Georgi Wladimirov mit den vier meist verbreiteten Mythen über die Geschichte der Urbulgaren. Der Autor vergleicht zwei Stämme: die Unogunduren und die Kutriguren. Die ersten, unter dem Druck der Khasaren, verließen Mitte des 7. Jh. das bulgarische Großreich und besiedelten das Land an dem unteren Donaustrom, wo sie unter Khan Asparuch das Reich der Donau-Bulgaren gründeten (das heutige Bulgarien). Die zweiten zogen in Richtung des Wolga-Beckens und gründeten unter Khan Kotrag das Reich der Wolga-Bulgaren.

Erster Mythos:

DIE GEMEINSAMEN ETHNISCHEN UND KULTURELLEN MERKMALE

Archäologische Funde beweisen das Gegenteil: Zum Vergleich bestatteten die Wolga-Bulgaren ihre Toten u. a. mit dem Kopf westwärts, die Donau-Bulgaren - nordwärts. Auch die künstliche Deformation der Schädel ist nur für die letzten typisch. Da, Merkmale der Bestattungsrituale in der Mediävistik (mittleres Zeitalter) als Hilfs-Schablone bei der Bestimmung der kulturellen Zugehörigkeit der Bestatteten gelten, lässt sich daraus schließen, dass beide Völker keine gemeinsame Kultur hatten.

Zweiter Mythos:

DER GEMEINSAME SLAWISCHE URSPRUNG

Der Irrtum kommt aus der berühmten Aussage des arabischen Diplomaten Ibn Fadlan, der im Jahr 922 das Reich der Wolga-Bulgaren besuchte und das Volk an der Wolga Sakaliben nannte. Üblicherweise wird Sakaliben mit Slawen übersetzt, was irreführend ist, da in der arabischen Welt alle weißhäutigen Nordvölker Sakaliben heißen. Obwohl die Slawen tatsächlich ein Teil der beiden Vielvölkerstaaten waren, war ihr Einfluss auf keinen Fall groß. Daher ist die Behauptung, dass die Bulgaren einen slawischen Ursprung haben, falsch. ★ (Fortsetzung folgt in der nächsten Ausgabe)

Малката Виена

Малката Виена. Някои все още така помнят града. Някой би си помислил за София. Грешно предположение. Става въпрос за Русе – най-големият български дунавски град.

Текст: Ивелина Кованлъшка

Някога известен и като вратата на България към Европа. Първо тук в края на XIX и началото на XX в. е пристигала новата мода от Виена и Париж, тук за първи път българинът се е докосвал до техническите постижения на тогавашната епоха, тук са били повечето дипломатически представителства на европейските държави. В Русе са съжителствали различни култури – българи, турци, арменци, евреи; австрийски и руски търговци. Може би поради това човек е имал усещането, че живее в един вид световен, та било то и малък град.

Но защо Малката Виена? Обяснение за това не е само любовта на русенци към операта, валсовете по офицерските балове, елегантно разхождащите се хора по първите осветени улици в България и раздумките на късно родената аристокрация на немски и френски. Причината не е и, както някой би си помислил, в пресилена местна гордост и потребността от идентифициране с нещо по-голямо. Духът на Русе и неговата архитектура са тези, които му дават славата на Малката Виена.

След Освобождението на България от османско владичество се заражда желанието за придаването на европейски дух и облик на Русе. Специално за това в града са поканени виенски и завършили в чужбина български архитекти, които създават сгради по австрийски образец. Тогаво се оформя ансамбълът на някои от впечатляващите улици на Русе като Княжеска и Александровска (днес оживена пешеходна зона и търговска улица), построяват се едни от символите на града – Дворецът на Батенберг в стария

Доходното здание

Das Einnahmegebäude

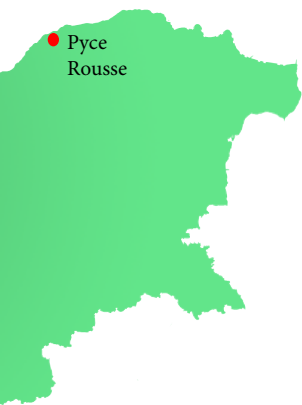
център и сградата на Доходното здание, както и театър в новия център. Фонтани, украсени със статуи на антични богове, подредени паркове, шикозни кафенета, хотели и банкови сгради допринасят за цялостния облик на града. В актуалния за времето си стил „модерн“ се срещат различни архитектурни стилове, типични за неокласическия период – ренесанс, готик, барок, рококо, ампир. Градската управа дори приема правилник за строежа на частни сгради, който предвижда задължителната им украса с „пластична каменна декорация“. Като символ на дълго бленуваната и постигната свобода от османско владичество, в центъра на Русе италианският архитект Арнолдо Цоки построява Статуята на Свободата.

Зад себе си Русе има 23-вековна история. Основан първоначално като тракийско селище, впоследствие става важен рим-

ски кастел, известен под името Сексагинта Пристис – Пристанището на шейсетте кораба. След разрушаването на кастела в края на V в. сл. Хр. от аварите, на същото място се заселват славянски племена. В своята история градът е бил разрушаван много пъти, бил е наново съграждан и е преживял влиянието на различни култури. Осъзнаването на стратегическото му положение на високия бряг на Дунав е допринесло за утвърждаването му през всички периоди като важен център в Северна България.

Същественият подем на града започва обаче, когато е обявен за център на ново-създадения Русенски вилает в Османската империя, простиращ се от Варна до Ниш. През 1866 г., през управлението на Мидхад паша, се изгражда първата железопътна

(Продължение на стр. 18)

Das kleine Wien

Das kleine Wien. So kennen manche die Stadt immer noch. Einige würden vielleicht an Sofia denken. Leider falsch gedacht. Hier geht es um Rousse – die größte bulgarische Donaustadt.

Text und Übersetzung: Ivelina Kovanlaschka

Früher bekannt als das Tor Bulgariens zu Europa. Hier war Ende des 19. und Anfang des 20. Jahrhunderts zuallererst die neue Mode aus Wien und Paris zu sehen, hier erlebte man zuerst viele der technischen Errungenschaften der damaligen Epoche, hier waren die meisten diplomatischen Vertretungen europäischer Staaten. In der Stadt lebten verschiedene Kulturen zusammen – Bulgaren, Juden, Türken, Armenier, österreichische und russische Handelsleute. Vielleicht hatte man deswegen das Gefühl in einer, wenn auch kleinen, Weltstadt zu leben.

Warum aber „das kleine Wien“? Die Begründung dafür mag nicht nur in der Tatsache liegen, dass man gerne in die Oper ging, Walzer auf den Offiziersbällen tanzte, schick angezogen auf die ersten beleuchteten Straßen in Bulgarien spazieren ging

und sich auf deutsch oder französisch in der spät geborenen aristokratischen Gesellschaft unterhielt. Der Grund liegt auch nicht darin, wie sich mancher denken würde, in einem überspitzten regionalen Stolz und im Bedürfnis sich mit etwas Größerem zu identifizieren. Es ist die Architektur von Rousse und ihrer Geist, die sie zum kleinen Wien Bulgariens machten.

Nach der Befreiung Bulgariens von der osmanischen Herrschaft wollte man eine geistig und architektonisch europäische Stadt aufbauen. Dafür lud man österreichische und bulgarische Architekten, die im Ausland studiert hatten ein und ließ die Stadt nach Wiener Vorbild errichten. So entstanden die Ensembles einiger der prächtigsten Straßen von Rousse wie die Alexandrowska, heute sehr belebte Fußgänger- und Einkaufszone, die Knajewska und Gebäude wie der Palast

vom damaligen Zaren Batenberg im alten Zentrum oder das Einnahmen- und Theatergebäude im neuen Zentrum. Brunnen, mit Statuen antiker Götter verziert, gepflegte Parks, schicke Cafe-, Bank- und Hotelgebäude trugen zum einheitlichen Bild der Stadt bei. Darin verbanden sich zum damals aktuellen Stil „modern“ mehrere Architekturstile typisch für die neoklassizistische Zeit, in der auf Elemente der Renaissance, Gotik, Barock, Rokoko, Empire zurückgegriffen wurde. Die Stadtverwaltung schrieb sogar vor für die Innerstadtentwicklung all die neuen Privatgebäude unbedingt mit „plastischen Steindekorationen“ zu schmücken. Als Zeichen der lang ersehnten und erreichten Freiheit Bulgariens von der osmanischen Herrschaft errichtete der italienische Bildhauer Arnaldo Zocchi im neuen Zentrum von Rousse eine Statue der Freiheit.

Rousse hat eine 23 jahrhundertlange Geschichte hinter sich. Zuerst als thrakische Siedlung gegründet, wurde sie später zu einem wichtigen römischen Kastelle mit dem Namen Sexaginta Pristis, oder der Hafen der sechzig Schiffe. Nachdem das Kastelle Ende des V Jh. n. Ch. von den Avaren zerstört wurde, siedelten sich hier slawische Stämme ein. In ihrer Geschichte wurde die Stadt mehrmals zerstört und wieder aufgebaut, erlebte die Herrschaft verschiedener Kulturen. Ihre günstige Lage an dem höheren Donauufer erkannten aber all die Herrscher und ließen die Stadt zu einem strategischen Zentrum im Norden Bulgariens wachsen.

Der richtige Aufschwung der Stadt begann aber während der osmanischen Herrschaft, als sie zum Zentrum des Donau Vilaettes von

(Fortsetzung auf der 18. Seite)

Библиотека „Любен Каравелов“

Bibliothek „Lyuben Karavelov“

линия, свързваща Русе и Варна. Открита е печатница с машини от Виена и в Русе започват първите метеорологични измервания на територията на България.

С Освобождението на България от Османско владичество настъпва периодът на Малката Виена. След Втората световна война започва индустриализацията на града и това привлича много хора от околностите към него. По същото време е построен и мостът между Русе и румънския град Гюргево над река Дунав, който единствен свързва България с Румъния. Русе се превръща в икономически център на северна България. След промените през 1989 г. и затварянето на много от индустриалните предприятия, за града започват трудни времена, безработицата се покачва до 17%, населението спада и културният живот попада в застой. През последните години на новия век обаче, благодарение на нови инвестиции и проекти, градът отново се оживява. Централните му части са обновени, възникват нови работни места, културният живот се пробужда. Покрай традиционния Международен фестивал на симфоничната музика „Мартенски музикални дни“, отново се провежда джаз фестивала през ноември и в края на юни за блус феста в града прииждат многобройните му почитатели. В Операта отново се провеждат представления с международни участия и обновената сграда на театъра (Доходното здание) се утвърждава като средище на русенския културен живот. В същата сграда се намира и Австрийска библиотека, както и културният център свързан с името на родения в Русе писател Елиас Канети, където се провеждат различни изложби, фестивали и международни семинари.

И в наши дни в Русе все още се усеща духът на различни култури, човек може да се наслади на русенската атмосфера в някое от малките улични кафета и през летните вечери, било то на концерт или на филмова прожекция, може да се докосне до силното желание за живот на града. ★

Къщата, в която през 1897 г. се е състояла първата филмова прожекция в България

In diesem Haus fand im Jahr 1897 die erste Filmvorführung in Bulgarien statt.

Varna bis Nisch bestimmt wurde. Der Vllaetesoberhaupt Midhad Pascha ließ im Jahr 1866 die erste Eisenbahn in den bulgarischen Gebieten zwischen Rousse und Varna bauen. Mit Druckmaschinen aus Wien wurde eine Druckerei gegründet und es wurde der Anfang der meteorologischen Messungen in den bulgarischen Gebieten gelegt.

Mit der Befreiung Bulgariens von der osmanischen Herrschaft kam die Zeit des kleinen Wiens. Nach dem zweiten Weltkrieg wurde die Stadt stark industrialisiert und es zogen viele Menschen aus der Umgebung nach Rousse. Sie wurde zum wirtschaftlichen Zentrum Nordbulgariens. Mit der Wende im Jahre 1989 und der Schließung vieler Industriestätten begannen schwierige Zeiten für Stadt, die Arbeitslosigkeit stieg bis 17% an, die Einwohnerzahl sank und das kulturelle Leben verlor an Bedeutung. In den letzten Jahren belebte sich die Stadt dank neuer Investitionen und Projekten wieder. Die Innenstadt wurde neu saniert, neue Arbeitsplätze entstanden, das kulturelle Leben erwacht. Neben dem traditionellen internationalen

Festival der symphonischen Musik „März Musiktage“, wurde wieder das Jazz Festival im November ins Leben gerufen und Ende Juni strömen viele Blues Fans in die Stadt zum Bluezz Fest. Im Opernhaus finden international belegte Vorstellungen statt und das neu sanierte Theaterhaus wurde wieder zum Mittelpunkt des kulturellen Lebens von Rousse. Im selben Gebäude befindet sich auch eine österreichische Bibliothek und die Elias Canetti Gesellschaft, verbunden mit dem Namen des berühmten Sohnes der Stadt, veranstaltet mehrere Ausstellungen, Festivals und internationale Seminare.

Heute kann man in Rousse immer noch den Geist vieler Kulturen spüren, in den kleinen Straßencafes die Atmosphäre der Stadt genießen und an sommerlichen Abenden bei einem Konzert oder einer Filmvorführung unter freiem Himmel ein Teil des Lebensdrangs von Rousse werden. ★

Financecoaching ИМА НОВ ДОМ!

Със смяната на годините 2007/2008 ние се преместихме в нашата нова офис-сграда на улица Bachgasse 6, 1160 Виена.

Предишните собственици (Ева и Одо Дворак – собственици на една луксозна мебелна къща) са придобили къщата преди около 15 години. След това тя е била изцяло ремонтирана, изграден е тавански етаж и цялата къща е имала предназначението на офис, салони за продажби и изложби.

Бюрото на Hamburger Straße бе взето от известния застраховател MUKI, като така те отворят техния първи офис във Виена. Винарната, под ръководството на Ернест и Боряна, ще остане да работи на Hamburger Straße с работно време от вторник до петък от 17 до 23 ч.

Помещенията, които ние не използваме на Bachgasse, ще бъдат отдавани като офиси и жилища под наем. В момента има още 2 свободни жилища (около 70 и 160 кв.м.). Ако имате интерес, моля обадете се на тел. 01/565 85 18.

Ние сме много щастливи, че след дълго търсене и напрегнат ремонт успяхме с нашата офис-сграда на Bachgasse да реализираме дългоочакваната мечта да имаме собствен обект. Несъмнено това е една важна крачка в нашето развитие, тъй като ние самите преследваме стратегията, която с нашите клиенти до голяма степен вече реализирахме: сдобиване с недвижима собственост, която, чрез доходите от наеми и собствените ни усилия, да успее да възвърне взетия чужд капитал.

Същата стратегия преследват и преуспели предприемачи като McDonalds или IKEA – във фирмената дейност да бъде интегрирано развитието на недвижимо имущество.

В тази връзка се радваме още сега да Ви приветстваме в нашето ново бюро.

Официалното откриване на офиса ще бъде в края на февруари.

Financecoaching hat ein neues Zuhause!

Mit dem Jahreswechsel 2007/2008 sind wir in unser neues Bürohaus in der Bachgasse 6, 1160 Wien übersiedelt.

Die Vorbesitzer (Eva & Odo Dvorak – Betreiber eines exklusiven Möbelhandels) haben das Haus vor etwa 15 Jahren gekauft. Danach wurde es komplett renoviert, das Dachgeschoß ausgebaut und das gesamte Objekt als Büro-, Verkaufs- und Ausstellungsfläche genutzt.

Das Büro in der Hamburger Straße hat nun die bekannte MUKI Versicherung übernommen, und somit ihr erstes Büro in Wien eröffnet. Die Vinothek unter der Leitung von Ernest und Boriana Paar hat weiterhin von Dienstag bis Freitag von 17h bis 23h geöffnet.

Der Bereich des Objektes in der Bachgasse, den wir nicht selber nutzen, wird teilweise als Büro bzw. Wohnungen vermietet. Im Moment sind noch zwei Wohnungen (ca. 70 und 160 qm) frei. Falls Sie Interesse haben, melden Sie sich bitte unter der Telefonnummer 01/565 85 18.

Wir sind sehr glücklich, dass wir es nach aufwendiger Suche und spannender Umbauphase geschafft haben, mit unserem Bürohaus in der Bachgasse einen langgehegten Wunsch nach einem eigenen Objekt zu realisieren. Es ist auf jeden Fall ein wichtiger Schritt in unserer Entwicklung, da wir selbst die Strategie vorleben,

die wir mit unseren Kunden zu einem großen Teil schon umsetzen: Eigentum zu schaffen und durch die Mieteinnahmen und Eigenleistung die Fremdmittel zurückzuzahlen.

Dieselbe Strategie verfolgen auch so erfolgreiche

Unternehmen wie MacDonalDs oder IKEA - die Immobilienentwicklung wird durch die laufende Geschäftstätigkeit ebenfalls vorangetrieben.

In diesem Sinne freuen wir uns schon jetzt, Sie im neuen Büro begrüßen zu dürfen.

Die offizielle Büroeröffnung findet Ende Februar statt.

Закон за наемните отношения

Условие за наемане на имот в Австрия е сключването на договор за наем, но не е необходимо договорът да бъде писмен или да се спазват някакви формалности. Достатъчно е да съществува съгласие между наемателя и наемодателя за предоставяне под наем на даден обект срещу заплащането на определена цена под формата на наем. Продължителното получаване на наем предполага наличието на сключен договор за наем и в този смисъл е достатъчно доказателство.

Според Закона за правни положения на наемните отношения съществуват три типа жилища / наемни отношения:

Тип I – имоти, които не подлежат на наемни отношения. В тази група спадат еднофамилни и двуфамилни къщи (ако договорът за наем е сключен след 31.12.2001г. бел.р.); служебни жилища (част от възнаграждението на служители, бел.пр.); ведомствени жилища и служебни жилища (на базата на сключен договор за наем с облекчена наемна цена, бел.пр.); жилища с максимален наемен срок от 6 месеца (ползвани в края на седмицата, през отпуската и др. Бел.р.); жилища за отдих /виле/, пансионни, обществения, имоти и помещения, отдавани под наем от хуманитарни организации;

Тип II - при които законът важи само от части. Такива са наемните обекти, които са част от допълнителни пристроявания на етажи или тавански жилища, с разрешително за строеж, издадено след 31.12.2001 г.

Тип III – наемни обекти, при които законът се прилага с пълна сила. В тази група спадат старите сгради и финансираните с помощта на държавата новопостроени жилища.

ДЕПОЗИТЪТ

Депозитът (Kaution) служи за защита на интересите на наемодателя, като същият има право на прихващания от депозитната сума (в случай на овехтяване или повреда на наемния обект или като гаранция в случай на неплащане на наема от страна на наемателя, бел. пр.) Уговорката за стойността на депозита трябва да е адекватна със състоянието на имота и да не е в ущърб на интересите на наемодателя. Размерът на депозита не е регулиран от закона. Ако депозитът е в размер, например, на 10 месечни наема, като състоянието на имота

не обосновава това изискване, то той е невалиден и според правилото за частична правна невалидност, наемателят може да изиска обратното изплащане на сумата от наемодателя. Прието е депозитът да е в размер на 3 месечни наема.

При коректно приключване на наемните отношения, наемодателят е длъжен по принцип да върне олихвена депозитната сума. Наемодателят и наемателят сами определят как да бъде платен депозитът - в брой, под формата на спестовна книжка или банкова гаранция.

Законът все пак дава право при определени условия наемодателят да не върне цялата или част от паричната гаранция.

РАЗХОДИ ЗА ОБЩИТЕ ЧАСТИ

Разходи за общите части (Betriebskosten) са разходи, които собственикът заплаща при ползването на имота. При наемни отношения, при които Законът за наемните отношения важи с пълна сила, наемателят плаща освен наемната цена и общите разходи, най-вече посочените от § 21. В тях се включват разходи за вода и водосточни тръби, коминочистач, смет, борба с вредители, осветление на сградата, застраховки срещу пожар, наводнения и гражданска защита, разходи за домоуправител и управление на сградата.

Разходите по поддръжка и ремонт на сградата не спадат към допълнителните разходи. Тези се поемат от наемодателя, като се покриват от получения наем.

Изчисляването на размера на общите разходи става, като ползваемата площ на сградата се раздели на ползваемата площ на всички отдадени или празни обекти. В случай на надчисляване на общите разходи, наемателят получава обратно платената в повече сума или тя се причислява към следващия отчетен период. Наемодателят е длъжен да доплати разликата в случай, че начисленията за общи

Текст: редакцията
разходи образуват негативно салдо. Изключение правят случаите, когато става въпрос за стари разходи, за които наемателят не е бил уведомен.

ДАНЪЧНА ТАКСА

При подписване на договор за наем се заплаща данъчна такса (Finanzamt für Gebühren und Verkehrssteuern). Прието е данъчната такса да се поема от наемателя. Размерът ѝ възлиза на 1% от брутната наемна цена за три години (например ако е установен наем в размер на € 400, то таксата ще бъде = $400 \times 36m = 14400 \times 1\% = € 144$, бел.р.)

ПАРИЧНО ОБЕЗЩЕТИЕ ЗА НАПРАВЕНИ ОТ НАЕМАТЕЛЯ ПОДОБРЕНИЯ

При напускане на жилището наемателят има законното право да поиска парично обезщетение за направени от него инвестиции през последните 20 години, които са подобрили състоянието на жилището. Такива са например: инсталиране на парно отопление; направа на нова баня; подмяна на развалена подова настилка; други инсталации и т.н. От 01.10.06 г. в закона са предвидени обезщетения за подмяна на бойлер за топла вода и отопление. Наемателят обаче няма право да изисква обезщетение за монтиране на кухня, мебели, както и монтиране на телефонни, интернет и телевизионни инсталации.

Най-късно 14 дни след прекратяване на договорните отношения от наемателя или по взаимно съгласие, същият може писмено да предяви исканията си за парични обезщетения с приложените съответни разходни бележки пред наемодателя.

Незаконни обезщетения могат да бъдат обратно изискани в период от 10 години при наличие на съответните разходни бележки. ★

(Продължава в следващия брой)

Mietrechtsgesetz

Voraussetzung für das Vorliegen eines Mietverhältnisses ist es, dass ein Vertrag abgeschlossen wird. Hierzu ist es nicht erforderlich, dass dieser schriftlich abgeschlossen wird oder sonstige Förmlichkeiten eingehalten werden. Es reicht die Einigung, dass ein Mietobjekt gegen Entgelt zu einem bestimmten Mietzins überlassen wird. Die wiederholte Mietrecht Annahme von Mietzinszahlungen stellt etwa einen schlüssigen Mietvertragsabschluss dar und ist damit genügend.

Nach Mietrechtsgesetz /MRG/ gibt es drei Typen von Mietwohnungen/Mietverhältnissen.

Wohnungen/Mietverhältnisse Typ I – Keine Anwendung des MRG. Bei folgenden Mietverhältnissen kommt das MRG überhaupt nicht zur Anwendung: Ein- und Zweifamilienhäuser, Dienst-, Natural- und Werkwohnungen, maximal auf 6 Monate befristet vermietete Zweitwohnungen, Ferienwohnungen, Beherbergungsunternehmen, Heime, Wohnungen, die von einer karitativen oder humanitären Organisation vermietet werden.

Wohnungen/Mietverhältnisse Typ II – Nur teilweise Anwendung des MRG. Mietgegenstände, die durch den Ausbau eines Dachbodens oder einen Aufbau auf Grund einer nach dem 31.12.2001 erteilten Baubewilligung neu errichtet worden sind.

Wohnungen/Mietverhältnisse Typ III – Volle Anwendung des MRG. Das MRG gilt zur Gänze für folgende Wohnungen - Altbauten und Geförderte Neubauten.

KAUTION

Die Kautions dient dem Sicherstellungsinteresse des Vermieters für mögliche zukünftige Forderungen des Vermieters gegen den Mieter. Danach darf die mit dem Mieter jeweils nach den Umständen des Einzelfalls zu bewertende Vereinbarung über die Höhe der Kautions in keinem inadäquaten Verhältnis zum Sicherstellungsinteresse des Vermieters stehen. Die Höhe der Kautions ist gesetzlich nicht bestimmt. Eine Kautionsvereinbarung – zB 10 Monatsmieten, ohne dass es ein erhöhtes Sicherstellungsinteresse des Ver-

mieters gebe - ist unwirksam und nach den Regeln der Teilnichtigkeit seitens des Mieters vom Vermieter rückforderbar. Brangeüblich beträgt die Kautions 3 Monatsmieten.

Der Mieter muss nach korrekter Beendigung des Mietverhältnisses den Kautionsbetrag grundsätzlich verzinst zurück bekommen. Eine Kautions ist in verschiedener Form (bar, Sparbuch oder Bankgarantie) zu leisten, das ist Vereinbarungssache zwischen Vermieter und Mieter.

Gesetzlich hat der Vermieter das Recht die ganze oder einen Teil der Kautionssumme zu behalten.

BETRIEBSKOSTEN

Betriebskosten sind Kosten, die dem Eigentümer durch den bestimmungsgemäßen Gebrauch der Liegenschaft anfallen. Ein Mieter, welcher in den Vollenwendungsbereich des MRG fällt, hat neben dem Hauptmietzins ausschließlich die in § 21 aufgezählten Betriebskosten zu bezahlen: Wasser- und Kanalgebühren, Rauchfangkehrgebühren, Kanalräumung, Unratabfuhr, Schädlingsbekämpfung, Beleuchtung der allgemein zugänglichen Hausteile, Feuer- und Haftpflicht-Versicherung, Versicherung gegen Leitungswasserschäden, Verwaltungskosten, Hausbetreuung und der Grundsteuer.

Vor allem Erhaltungs- und Reparaturkosten fallen beispielsweise nicht darunter. Diese muss der Vermieter aus den Mietzinseinnahmen bezahlen.

Die Höhe der auf den Mieter entfallenden Betriebskosten wird grundsätzlich nach dem Nutzflächenschlüssel berechnet: Die Nutzfläche des Bestandobjektes dividiert durch die Nutzfläche aller vermieteten oder leerstehenden Bestandobjekte ergibt den Anteil des Mieters. Ein Überschuss ist den Mietern

Text: die Redaktion rückzuerstatten oder gegenzuverrechnen. Ein Negativsaldo ist von den Mietern nachzuzahlen ausser, wenn es um alte Versuldungen geht, über deren Existenz der Mieter nicht verständigt wurde.

VERTRAGSGEBÜHREN

Beim Mietvertrag fällt eine Vertragsgebühr an, die branchenüblich immer vom Mieter getragen und auf diesen überwält wird. Diese Vertragsgebühr beläuft sich auf 1% des dreifachen jährlichen Bruttomietzinses. In diesem Zusammenhang wird der Mietvertrag beim Finanzamt für Gebühren und Verkehrssteuern angezeigt.

ABLÖSE

Der ausziehende Mieter hat einen gesetzlichen Anspruch auf eine Ablöse gegenüber dem Vermieter für Investitionen, die er in den letzten 20 Jahren gemacht hat und die den Standard der Wohnung verbessert haben. Das sind z.B. der Einbau einer Heizung, eines Bades, die Erneuerung des schadhafte Fußbodens, Installationen usw. NEU ab 1.10.2006: Austausch schadhafte Warmwasser-Boiler und Heizthermen. Der Mieter hat jedoch keinen Anspruch Ablöse für Kücheneinrichtung, Möbeln, Installation von Telefon Internet oder Fernseher.

Spätestens 14 Tage nachdem der Mieter das Mietverhältnis gekündigt oder einvernehmlich aufgelöst hat, sind die Ablöseansprüche mit dazugehörigen Rechnungen gegenüber dem Vermieter schriftlich anzuzeigen.

Illegale Ablösen können zurückgefordert werden. Dieser Rückforderungsanspruch muss aber binnen 10 Jahren ab Zahlung mit der endsprechenden Rechnungen geltend gemacht werden. ★

(Fortsetzung folgt in der nächsten Ausgabe)

Състав за български фолклорни танци „Китка”

Съставът за български фолклорни танци „Китка” е сформиран през пролетта на 2004 год. от група жени, завладяни от желанието да танцуват български народни танци.

За информация:
kitka@chello.at

Основна цел на състава е да бъдат съхранени и популяризирани българските народни танци. Чрез многобройните движения, вплетени в танцови композиции, със своята емоционална наситеност, танцьорите от групата най-ярко изразяват темперамента на българина. В танцов състав „Китка” се изучават хорá от всички етнографски области на България.

Новосъздадената група постепенно намира своя път към сърцето и душата на българската общност във Виена, и нейната популярност се увеличава. За краткия период на своето съществуване съставът, който днес обединява повече от 30 участници с разнообразни професии, се е представил на различни сцени, както във Виена, така и извън пределите на Австрия.

С разширяването на репертоара и усъвършенстването на уменията на участниците в групата, не закъсняват и успехите. Тази година танцьорите взеха участие в няколко фолклорни празника, сред които е и събора на българите в чешкия град Милулице на 23-ти май.

На 1-ви юни в замъка на курортното градче Бад Фишау Бруни се проведе „Калейдоскоп на българското изкуство” и „Китка” взе дейно участие и се представи блестящо, като зареди с много енергия гостите на тържеството.

На 24-ти ноември по покана на танцов състав „Пирин” от Бърно групата участва в семинара за изучаване на български хора. Добрата организация и хубавото настроение допринесоха за незабравимите мигове и приятното изкарване на всички участници в семинара.★

На 8-ми декември 2007 год. съставът взе участие в концерта, организиран в рамките на Международния благотворителен базар на жените от ООН в Австрия Център, Виена.

Преподавател и хореограф е Галя Милева – завършила Държавното хореографско училище в София, специалност „Български народни танци” и института за музикални и хореографски кадри в гр. София. Помощник хореограф на състава е Валентина Дрянковска – дългогодишен професионален танцьор от ансамбъл „Плевен”.

Das Tanzensemble für bulgarische Volkstänze

Das Tanzensemble für bulgarische Volkstänze „Kitka“ wurde im Frühling 2004 von einer weiblichen Gruppe formiert, die den Wunsch prägte, nationale bulgarische Tänze zu praktizieren.

*Weitere Informationen:
kitka@chello.at*

Am 8. Dezember 2007 nahm die Gruppe am internationalen Konzert teil, das im Rahmen des Internationalen Wohltätigkeitsbazars der Frauen von der Uno im Austria Center, Wien organisiert wurde.

Die Trainerin und gleichzeitig Choreographin von „Kitka“ heißt Galia Mileva. Sie hat die staatliche Tanzausbildungsschule in Sofia mit dem speziellen Zweig „Bulgarische Volkstänze“ absolviert, sowie anschließend das Institut für musikalische und choreographische Bilder in Sofia. Valentina Drianovska ist die Aushilfschoreographin des Ensembles, die lange Jahre als professionelle Tänzerin im Ensemble „Pleven“ tätig war.

Text: Lyubomira Dimitrova
Übersetzung: Martina Mileva

Die Hauptziele dieser Tanzgruppe sind vor allem die Instandhaltung und die Popularisierung dieses Tanzstils. Durch die vielzähligen Bewegungen, die gleichzeitig in vielen Tanzkombinationen vernetzt sind, und durch die emotionelle Bindung der Tänzer, verkörpert und interpretiert jedes einzelne Mitglied des Ensembles das Temperament eines Bulgaren. In der Tanzgruppe „Kitka“ werden spezifische Tanzbewegungen aus jedem ethnographischen Bereich Bulgariens erlernt.

Die neu entstandene Gruppe konnte langsam einen Weg in den Herzen der bulgarischen Gesellschaft in Wien finden und somit steigt auch ihre Popularität. Für die kurze Dauer ihrer Existenz hat die Gruppe, die mittlerweile aus 30 Mitgliedern unterschiedlichen Berufes besteht, auf verschiedenen Bühnen nicht nur in Wien, sondern auch im Ausland vorgetanzt.

Mit der Ausdehnung des Repertoires und die steigende Perfektionierung der Tänzer von „Kitka“, kamen auch die ersten Erfolge. Dieses Jahr wurden die Tänzer zu mehreren Volksfesten eingeladen, unter anderem auch am 23. Mai in der tschechischen Stadt Mikulice, wo es ein großes bulgarisches Festtreffen gab.

Am 1. Juni 2007 wurde in der Burg der Stadt Bad Fischau Bruni „Das Kaleidoskop der bulgarischen Kunst“ veranstaltet, wo „Kitka“ die Zuschauer mit ihrer Teilnahme begeisterte und sie energisch auflud.

Ein paar Monate später, am 24. November 2007, nahm die Gruppe an ein Seminar für bulgarische Volkstänze teil, auf Einladung des Tanzensembles „Pirin“. Die gute Organisation und die bezaubernde Stimmung der Tänzer führten zu unvergesslichen Momenten und einem tollen Erlebnis für alle Beteiligten. ★

Никол Бояр живее и работи като журналист на свободна практика във Виена. Пише за месечното списание DATUM и за интернет изданието derstandard.at. През октомври 2007 г. посещава България в рамките на състоялата се в София конференция на немскоезичната мрежа за журналистическо отразяване на събития от източна Европа n-Ost. Темите на нейното журналистическо проучване в България са десният екстремизъм (радикализъм) и отварянето на досиетата.

Дали се дължи на западноевропейски центризм, пропуски в общата култура, липсата на интерес или на Желязната завеса това, че някои представители на немскоезичното общество почти нищо не знаят за България? Или в днешно време в съзнанието на хората съществува само онова, което е намерило място в медиите? Какво смятат тези, които активно допринасят за изграждането на образа на България в немскоезичните медии?

С настоящото и подобни интервюта с журналисти, интересувани се от родината ни, се надяваме да успеем поне малко да се доближим до въпроса за образа на България в тукашните медии. Не претендираме да намерим светкавично просветление или истинния и изчерпателен отговор на този въпрос. Ни най-малко. Само искаме да ви представим различни мнения по някои въпроси, които може би много българи в чужбина са си задавали. И може би все още си задават. Ще се радваме, ако нашето намерение на един или друг от Вас събуди интереса, достави радост или представи различни перспективи на възприемане на България. Или просто даде повод за размисъл.

България през очите на една млада журналистка

„Столицата на България е Букурещ? Или не беше ли Будапеща?“; „Ах, България е прекрасна, бяхме там през 70-те. Палаткувахме край Балатон“; „Как се празнува Коледа в Белгия?“

Текст и превод: Ивелина Кованлъшка

Какви представи имаше по-рано за България?

В края на 2006 и началото на 2007 г. България и Румъния като нови страни членки в Европейския Съюз действително бяха представени в медиите, но въпреки това ми беше трудно от публикациите да си съставя представа за тях. Усещаната дистанция към България е сравнително голяма.

Как се зароди интересът ти към България и източна Европа?

Трудно е да се каже... Намирам всяка страна вълнуваща, стига да имам възможността да я открия за себе си.

Смяташ ли, че отразяването на България в австрийските медии се промени след влизането на страната в Европейския Съюз?

Проблемът е, че в австрийските медии за България почти нищо не се чува (изключение е случаят с българските медицински сестри в Либия). Ако човек се интересува от събитията в страната, се налага да четем немски медии. Най-общо казано, медийното отразяване на България не е особено позитивно - подхвърляния за корупция, свързаното с държавна сигурност минало на някои от управляващите или машинациите на някои ултрадесни партии като

АТАКА все още доминират в заглавията (на вестниците).

Каква картина се създава според теб в австрийските медии за България?

Според мен в медиите се подлага на съмнение зрялостта на България за членството ѝ в ЕС, освен това - както споменах - след като в австрийските медии не се споменава почти нищо за България, е трудно човек да си създаде чрез публикации във вестниците представа за страната.

Какво според теб липсва на журналистическото отразяване за България?

Според мен е трудно човек да си представи как живеят обикновените хора извън политиката. С какви проблеми трябва да се борят, какви грижи имат, как си представят бъдещето на страната си. Харесаха ми публикациите за учителските протести през октомври 2007 г., чрез тях човек можеше да добие представа за условията на живот на това съсловие.

Ако посетиш отново България, за какво би писала?

Бих писала за примери, които представят мирното съжителство между различни култури и така да спра погънтия вятър на расистките лозунги на ултрадесните партии. ★

Nicole Bojar lebt und arbeitet als freie Journalist in Wien. Die 26-Jährige schreibt unter anderem für das Monatsmagazin DATUM und für die Online-Zeitung derstandard.at. Im Oktober 2007 besuchte sie Bulgarien im Rahmen der Konferenz des Netzwerks für Osteuropaberichterstattung n-Ost in Sofia und recherchierte zu den Themen Rechtsextremismus in Bulgarien und Öffnung der Stasiakten.

Bulgarien mit den Augen einer jungen Journalistin erforscht

„Bukarest war die Hauptstadt Bulgariens? Oder war es doch Budapest?“, „Ach, Bulgarien ist wunderschön, da bin ich in den 70-er Jahren gewesen. Wir haben damals am Balaton gezeltet“, „Wie feiert man denn Weihnachten in Belgien?“ ...

Text: Ivelina Kovanlaschka

Liegt es am Westeuropazentrismus, Lücken im Allgemeinwissen, Desinteresse oder an dem eisernen Vorhang, dass manche Vertreter des deutschsprachigen Raumes kaum etwas über Bulgarien wissen? Oder existiert heutzutage nur das in den Köpfen der Menschen, was Präsenz in den Medien findet? Was halten diejenigen über Bulgarien, die selbst an der Gestaltung seines Bildes in den deutschsprachigen Medien aktiv beitragen?

Mit dem folgenden und ähnlichen Interviews mit an unserem Land interessierten Journalisten möchten wir eine kleine Annäherung an der Frage nach dem Bild Bulgariens in den hiesigen Medien versuchen. Damit erwarten wir nicht eine blitzschnelle Erleuchtung oder die wahre, ausführliche Antwort dieser Frage zu finden. Ganz und gar nicht. Wir möchten Ihnen nur verschiedene Meinungen zu einigen Fragen vorstellen, die sich viele Bulgaren im Ausland ab und zu vielleicht gestellt haben. Und vielleicht immer noch stellen. Wir werden uns freuen, wenn es dem einen oder dem anderen unser Vorhaben das Interesse weckt, Spaß bereitet, verschiedene Wahrnehmungsdimensionen von Bulgarien aufzeigt oder vielleicht einen kleinen Denkanstoß stiftet.

Welche Vorstellung hattest du früher von Bulgarien?

Bulgarien und Rumänien waren zwar als EU-Neulinge Ende 2006/Anfang 2007 in den Medien stark präsent, allerdings war es trotzdem schwer, sich aus diesen Berichten ein Bild zusammenzustoppeln. Die gefühlte Distanz zu Bulgarien ist relativ groß.

Wie ist dein Interesse an Bulgarien und Osteuropa entstanden?

Schwer zu sagen... Ich finde jedes Land spannend, wenn ich die Möglichkeit habe, es für mich zu entdecken.

Hat sich in deiner Augen die Berichterstattung über Bulgarien in Österreich nach dem EU-Beitritt des Landes verändert?

Das Problem ist, dass in Österreich selbst kaum über Bulgarien berichtet wird (Ausnahmefall: die Causa der bulgarischen Krankenschwestern in Lybien). Wenn man an den Vorkommnissen in diesem Land interessiert ist, muss man deutsche Medien lesen. Im Allgemeinen ist die Berichterstattung aber nicht besonders positiv: Korruptionsvorwürfe, die Stasi-Vergangenheit von Regierungsmitgliedern oder die Umtriebe ultrarechter Parteien wie ATAKA dominieren nach wie vor die Schlagzeilen.

Welches Bild Bulgariens entsteht deiner Meinung nach in den österreichischen Medien?

Meiner Meinung nach wird die EU-Reife Bulgariens in der Medienberichterstattung angezweifelt; nachdem - wie schon erwähnt - in den österreichischen Medien kaum über Bulgarien berichtet wird - ist es schwierig, sich allein durch Zeitungsberichte ein Bild über das Land zu machen.

Was fehlt deiner Meinung nach in der Berichterstattung über Bulgarien?

Es ist schwierig, sich vorzustellen, wie die Leute abseits der Politik in Bulgarien leben. Mit welchen Problemen haben sie zu kämpfen, welche Sorgen haben sie, wie stellen sie sich die Zukunft ihres Landes vor?

Spannend fand ich die Berichte über die Lehrerstreiks im Oktober 2007 - da bekam man eine Vorstellung von den Lebensbedingungen dieser Berufsgruppe.

Wenn du noch mal nach Bulgarien gehst, worüber würdest du gerne berichten?

Ich würde gerne über Beispiele schreiben, wo die verschiedenen Völker und Kulturen Bulgariens friedlich miteinander auskommen und damit den rassistischen Parolen ultrarechter Parteien den Wind aus den Segeln nehmen. ★

Български Православен
Параклис

”Св.Св. КИРИЛ и МЕТОДИЙ”

1040 Wien, Klagbaumgasse 4

Тел./Факс: 581 30 04 (църковен)

mobil: 0699 1 95 85 481

www.orthodoxes-kloster.at

СЛУЖИ СЕ НА СТАРО И НОВОБЪЛГАРСКИ ЕЗИК

Програмата за месеците Февруари и Март

Дата: Час:

Февруари 2008

- 2 8ч. Св. Литургия. Сретение Господне
18ч. Вечерно Богослужение
- 3 10ч. Св. Литургия
- 9 18ч. Вечерно Богослужение
- 10 10ч. Св. Литургия
- 16 18ч. Вечерно Богослужение
- 17 10ч. Св. Литургия
- 23 18ч. Вечерно Богослужение
- 24 10ч. Св. Литургия

Март 2008

- 1 10ч. Задушница
- 2 10ч. Св. Литургия. Неделя Месоупстна
- 8 18ч. Вечерно Богослужение
- 9 10ч. Св. Литургия. Сирни заговезни.
Вечерня с Взаимно опрощаване
- 10 18ч. Вел. Повеч. с Канон на Св. Андрей Критски 1ч.
- 11 18ч. Вел. Повеч. с Канон на Св. Андрей Критски 2 ч.
- 12 18ч. Пржедеосв. Лит., Вел. Повеч. с Канон на Св.
Андрей 3 ч.
- 13 18ч. Вел. Повеч. с Канон на Св. Андрей Критски 4 ч.
- 14 18ч. Пржедеосв. Лит., Малко повеч. с Богород.
акатист 1 ч.
- 15 10ч. Св. Литургия. Тодоровден.
18ч. Вечерно Богослужение.
- 16 10ч. Св. Литургия. Неделя Православна
18ч. Всеправославна вечерня
- 19 18ч. Пржедеосвещена Литургия
- 21 18ч. Пржедеосв.Лит., Малко повеч. с Богород.
акатист 2 ч.
- 22 18ч. Вечерно Богослужение
- 23 10ч. Св. Литургия. Св. Григорий Палама
- 25 8ч. Св. Литургия. БЛАГОВЕЩЕНИЕ
- 26 18ч. Пржедеосвещена Литургия
- 28 18ч. Малко повечерие с Богородичен акатист 3 ч.
- 29 18ч. Вечерно Богослужение.
- 30 10ч. Св. Литургия. Кръстопоклонна

3-ти март Освобождението на България

Текст: Елица Караенева

На 3-ти март България отбелязва своя Национален празник - Деня на Освобождението на страната от османско иго. На този ден се отдава почит на хилядите български опълченци, а също и руски, украински, беларуски, румънски и фински воители, загинали в Руско-турската война от 1877-1878 г., довела до Освобождението на България.

На 12-ти април 1877 г. войната започва. За осем месеца руските войски окупират цяла България и стигат до Константинопол. На паметната за всички българи дата 3-ти март в малкото селце Сан Стефано, разположено на 12 км от Истанбул, е подписан мирният договор между Русия и нейните съюзници Румъния, Сърбия и Черна гора от една страна и Османската империя от друга. От точка 6 до точка 11 в този договор се разглеж-

дат решенията, свързани с българския въпрос. България трябва да бъде трибутарно княжество (което плаща данък на султана). Тя трябва да има управител християнин и местна войска. Границите ѝ се покриват с границите на българската екзархия, и са утвърдени със султанския ферман от 1870 г., когато получаваме църковната си независимост. Тези граници включват Северна България (без Северна Добруджа, която се дава на Румъния), цяла Тракия (без района на Гюмюрджина и Одрин) и Македония (без Солун и Халкидическия полуостров).

За първи път празникът се чества на 19-ти февруари 1880 г. /3-ти март по нов стил/ като „Ден на възшествието на престола на император Александър Втори и сключването на Санстефанския мирен договор“. ★

Салата от боб

Продукти:

Салата от боб
200 гр. бял боб
60 гр. лук или чесън
80 гр. олио
40 гр. оцет
сол, черен пипер,
маслини
шайби лимон
магданоз

Приготовление:

Бобът се сварява добре и се прецежда. Остава се да изстине. След това, по вкус, се прибавят солта, черният пипер, ситно нарязаният магданоз, олиото и оцетът. Всичко се омесва добре и се подрежда в чиния. Салатата се украсява с маслини и шайби лимон.

3. März die Befreiung Bulgariens

Text: Elitsa Karaeva
Übersetzung: Krasimira Plachetzky

Am 3. März feiert der bulgarische Staat sein Nationalfeiertag - Erinnerung an die Befreiung von dem Türkischen Joch. An diesem Tag gedenkt man den Gefallenen im Russisch-türkischen Krieg, der von 1877-1878 dauerte und zur Befreiung Bulgariens führte. In diesem Krieg sind tausende bulgarische Landwehrsoldaten sowie viele russische, ukrainische, weißrussische, rumänische und finnische Soldaten gefallen.

Der Krieg begann am 12. April 1877. In acht Monaten okkupieren die russischen Streitkräfte ganz Bulgarien und erreichen Konstantinopel. Am 3. März - ein denkwürdiger Tag für alle Bulgaren - wurde im kleinen Dorf San Stefano, 12 Kilometer von Istanbul entfernt, der Friedenvertrag zwischen den Alliierten Russland, Rumänien, Serbien und Montenegro und dem Osmanischen Reich unterzeichnet. Die Vertragspunkte 6 bis 11 betreffen Bulgarien: der Staat sollte

Türkei tribunalpflichtiges Fürstentum werden, also Jahressteuer an die Hohe Pforte zahlen. Weiter sollte Bulgarien unter christlicher Verwaltung stehen und über eine eigene Armee verfügen. Die Grenzen sollten mit denen des Bulgarischen Exarchates (ein kirchlicher Verwaltungsbereich) übereinstimmen, der im Jahr 1870 auf Grund eines Dekrets von dem osmanischen Sultan errichtet wurde und die religiöse Unabhängigkeit Bulgariens sicherte. Die Grenzen umfassten Nordbulgarien allerdings ohne Norddobrudscha, ein Gebiet das an Rumänien ging - ganz Thrakien ohne die Stadt Edirne sowie Mazedonien ohne die Stadt Thessaloniki und die Chalkidischen Halbinsel.

Zum ersten Mal wurde der Tag am 19. Februar 1880 als Erinnerung an den Thronaufstieg des Imperators Alexander II. und die Unterzeichnung des Friedens von San Stefano gefeiert. ★

Bohnensalat

Zutaten:

200 g weiße Bohnen
60 g Zwiebel oder
Lauch
80 g Speiseöl
40 g Essig
Salz
Pfeffer
Oliven
Zitronenscheiben
Petersilie

Zubereitung:

Die Bohnen weich kochen und absieben. Abkühlen lassen und danach mit Salz, Pfeffer, fein gewiegter Petersilie, Speiseöl und Essig abschmecken. Alles gut vermischen und in Salattellern anrichten. Den Salat mit Oliven und Zitronenscheiben garnieren.

Българска православна църква
„Св. Иван Рилски“

1040 Виена, Кюнплац 7

Тел. 89 47 249 или 0664 / 22 44 370

www.bok.at, E-Mail: info@bok.at

Програмата за месеците Февруари и Март

Дата: Час:

Февруари 2008

- 1 Св. Мъченик Трифон
- 2 Сретение Господне
- 3 10:15ч. 15-та неделя след Въздвижение - на Закхя.
Злат. Св. Литургия. Енор. кафе.
- 5 18ч. Час по вероучение - за деца.
- 10 10:15ч. 17-та неделя след Петдесетница - на Хананейката.
Злат. Св. Литургия. Освещаване на донесения от вярвачите мед.
- 14 10:15ч. Успение на св. Кирил Славянобългарски
- 17 10:15ч. 16-та неделя след нед. подир Въздвижение - на Митаря и Фарисея. Злат. Св. Литургия.
- 19 18ч. Час по вероучение - за деца.
- 24 10:15ч. 17-та неделя след нед. подир Въздвижение - на Блудния син. Злат. Св. Литургия. Първо и второ намиране честната глава на св. Йоан Кръстител.

Март 2008

- 1 11:30ч. Задушница. Обща панихида.
- 2 10:15ч. Неделя месопустна (Месни заговезни). Злат. Св. Литургия. През всички дни на сиропустната седмица (от 03.03. до 09.02.2008 г.) се разрешава риба, сирене, яйца и масло.
- 4 18:30ч. Час по вероучение - за деца.
- 9 10:15ч. Неделя Сиропустна - на Всеопрошението (Сирни заговезни). Злат. Св. Литургия. След службата става взаимно опрощаване. Енор. кафе.
- 10 18ч. Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски 1ч.
- 11 18ч. Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски 2ч.
18ч. Час по вероучение - за деца.
- 12 18ч. Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски 3ч.
- 13 18ч. Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски 4ч.
- 14 17ч. Малко повечерие с Богородичен акатист - 1 статия.
- 15 10:15ч. Тодоровден. Злат. Св. литургия, Св. причастие.
- 16 10:15ч. Първа Неделя на Великия пост - Православна. Василиева Св. литургия, Св. причастие. Енор. кафе.
Вечерня за всички православни в една от православните църкви във Виена - мястото и времето ще бъдат дадени допълнително в програмата.
- 21 17ч. Малко повечерие с Богородичен акатист - 2 статия.
- 23 10:15ч. Втора Неделя на Великия пост - Св. Григорий Палама.
Василиева Св. литургия, Св. причастие. Енор. кафе.
- 25 10-12ч. Благовещение. Разрешава се риба. Църквата е отворена, за да си запалите свещ и се помолите.
- 28 17ч. Малко повечерие с Богородичен акатист - 3 статия.
- 30 10:15ч. Трета Неделя на Великия пост - Кръстопоклонна.
Василиева св. литургия, св. причастие. Енор. кафе.

Възможност за изповед - всеки неделен ден след предварително уговорен час

ОТМИНАЛИ СЪБИТИЯ

Art-connection

Текст: Елица Караенева

Art-connection - първата изложба, организирана от Идеино общество (idea-society.org) на 13-ти декември, представи творбите на американската фотографка Кери Стаменов и българските художници Любомир Димов и Селина Саранова.

Фотографиите на Кери Стаменов засегнаха една много наболяла тема - „Индустриализацията срещу природата“. Кери Стаменов е родена в щата Илинойс. От 2001 г. живее във Виена.

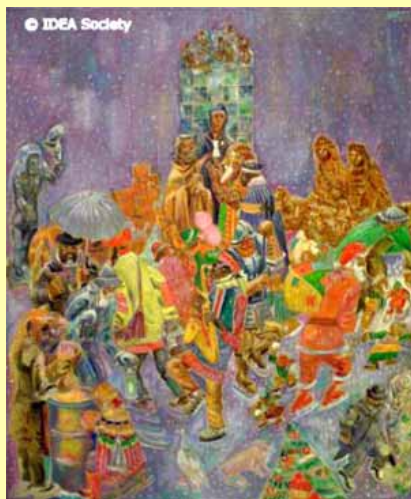
Роденият в България през 1946 г. Любомир Димов завършва Националната художествена академия в София. От 1981 г. живее и твори в Австрия.

Селина Саранова също завършва Националната художествена академия в София, но няколко десетилетия по-късно - през 2000 г. През 2003 г. е абсолвентка на Академията за изящни изкуства във Виена. Картините ѝ участват в частни колекции в Австрия, САЩ, Белгия, Израел, Германия, Италия и България. ★

© IDEA Society

Картина: Селина Саранова
Bild: Sarina Saranova

© IDEA Society

Картина: Любомир Димов
Bild: Lubomir Dimov

Art-connection

Text: Elitsa Karaeneva

Übersetzung: Krasimira Plachetzky

Art-connection, die erste Ausstellung, organisiert von Idea society (idea-society.org), zeigte Bilder der amerikanischen Fotografin Carrie Stamenov sowie Werke der bulgarischen Maler Lubomir Dimov und Selina Saranova.

Thema und gleichzeitig Titel der Fotoausstellung der Amerikanerin war das brennende Problem der Industrialisierung gegen die Natur. Geboren im Illinois lebt Carrie Stamenov seit 2001 in Wien.

Der im Jahr 1946 geborene Lubomir Dimitrov, absolvierte die Akademie der Bildenden Künste in Sofia. Seit 1981 lebt und arbeitet er in Österreich.

Selina Saranova absolvierte ebenso die Akademie der Bildenden Künste in Sofia einige Jahrzehnte später - 2000. Danach schloß sie im Jahr 2003 auch die Akademie der Bildenden Künste in Wien ab. Ihre Bilder sind als Teil privater Sammlungen in Österreich, Belgien, Israel, Deutschland sowie Italien und Bulgarien gezeigt worden. ★

Снимка: Кери Стаменов
Foto: Carrie Stamenov

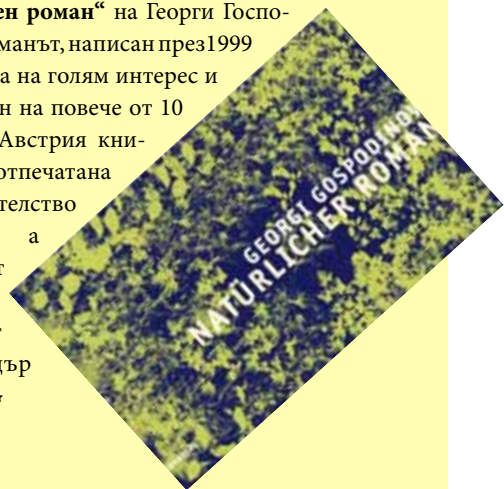
Литературен СВЯТ

Текст: Елица Караенева

За любителите на българската проза и поезия представяме няколко нови книги:

„Das Ende des Sommers, die Ewigkeit“ (поезия) на Цвета Делчева и „Wahrnehmungen“ (поезия) на Цвета Софрониева са новите две стихосбирки на български поетеси, представени на 10-ти декември в Дом „Витгенщайн“.

На 13-ти декември в Главната виенска библиотека беше представен преводът на книга а т а „Естествен роман“ на Георги Господинов. Романът, написан през 1999 г., се радва на голям интерес и е преведен на повече от 10 езика. В Австрия книгата е отпечатана от издателство Дрошл, а преводът на немски е от Александър Зицман. ★

Literaturwelt

Text: Elitsa Karaeneva

Übersetzung: Krasimira Plachetzky

Einige neue Bücher für die Liebhaber bulgarischer Prosa und Poesie:

„Das Ende des Sommers, die Ewigkeit“, Poesie von Zvetana Deltscheva und „Wahrnehmungen“, Poesie von Zvetana Sofronieva sind die neuen Gedichtsammlungen der beiden bulgarischen Dichterrinnen. Die Lesung der beiden Poesiewerke fand am 10. Dezember im Haus Wittgenstein statt.

Am 13. November fand in der Hauptbücherei Wien die Lesung der deutschen Übersetzung des Literaturwerkes **Natürlicher Roman** von Georgi Gospodinov, statt. Der Roman, geschrieben 1999, ist mittlerweile in mehr als zehn Sprachen übersetzt worden und genießt ein großes Interesse. Der Literaturverlag Droschl ist der österreichische Herausgeber. Die deutsche Übersetzung verfasste Alexander Sitzmann. ★

Дамски коледен коктейл

Текст: Елица Караенева
За втора поредна година кетъринг „Българката“ организира Дамски коледен коктейл. Под мотото „Рождество Христово е винаги, когато решим да направим добро“ дами от българската общност не просто празнуваха Коледа заедно, но и събраха средства с благотворителна цел, които да подпомогнат нуждаещи се в нашата родина. Тази година те бяха изпратени на дома за сираци „Свети Николай“, с. Нови Хан, който се издържа и оборудва само от помощи и дарения, без подкрепата на държавни и църковни институции (<http://svetnikolai.org/>).

Колиета, Лина Динева
Frauenschmuck, Lina Dineva

Наред с вкусните деликатеси и ароматни вина, домакините се бяха погрижили и за богата развлекателна програма. С Ръченица и Дунавско хоро танцов ансамбъл „Китка“ развесели сърцата на присъстващите, а чудната интерпретация на „Не съм от тях“ на Чудомир, поднесена от г-жа Бойчева, изпълни заведението на Пилграмгасе 11 с бурен смях и аплодисменти. Дизайнерката на дамски украшения Лина Динева представи 15 свои уникални изработки, средствата от чиито продажби също бяха прибавени към сумата за дома за сираци. ★

Weihnachtscocktail für Damen

Text: Elitsa Karaeneva
Übersetzung: Krasimira Plachetzky

Schon zum zweiten Mal organisierte das Catering Die Bulgarin einen Weihnachtscocktail für Damen. Unter dem Motto Christi Geburt ist immer dann, wenn wir bereit sind, etwas Gutes zu tun, wollte man nicht nur eine Weihnachtsfeier für die Damen der bulgarischen Gesellschaft organisieren, sondern auch durch deren großzügige Spenden Bedürftige in Bulgarien unterstützen. Dieses Jahr wurde die gespendete Summe an das Waisenhaus „Der Heilige Nikolaus“ im Dorf Novi Han (<http://svetnikolai.org/>) überwiesen. Die Einrichtung, die keine staatliche oder kirchliche Unterstützung bekommt, ist ausschließlich auf Privatspenden angewiesen.

Neben leckeren Delikatessen und blumigen Weinen hatten die Gastgeber auch für ein reiches Unterhaltungsprogramm gesorgt. Das Ensemble für Volkstänze Kitka brachte Freude in die Herzen der Anwesenden. Die wunderbare Interpretation der Kurzgeschichte „Ich gehöre nicht zu Denen“ des bulgarischen Autors Tschudomir, gespielt von Frau Bojtscheva, erfüllte den Saal in der Pilgramgasse 11 mit lautem Lachen und tosendem Beifall. Die Designerin für Frauenschmuck, Lina Dineva, zeigte fünfzehn selbst angefertigte Unikate, deren Verkaufserlös ebenfalls der Spendensumme hinzugefügt wurde. ★

В очакване на пролетта

Стихотворения от Дарина
Николова, ученичка в българското
училище във Виена

Пролет (април, 2005 г.)

Пролетта е красива,
Пролетта е топла
и шеметно цветна!
Всички очакват я
с радостни лица.
Тихо викат я: „Ела, ела!
Искаме щъркели с бели пера!
Искаме кокичета с нежни листа!
А зимата не щем я!
Тя е зла!”

Щъркели (май, 2006 г.)

Щъркелите мили
се качили на кокили.
Крачат из полята,
джапат във блатата.

Щърка за закуска
отива до реката.
Жаба хваща и я хруска –
за него това си е храната.

Наесен ятото се вдига,
за Юг то полетява –
на Ривиерата птича
зимата ще изкара.

Немски за свободното време

**Sich mit jemandem
gut stellen**

Wer sich mit jemandem gut stellt, versucht die Sympathie des Betreffenden zu gewinnen, mit ihm gut auszukommen: Mit der Abteilungsleiterin muss man sich gut stellen, sonst hat man es schwer im Betrieb.

**Да се напаснеш
добре към някого**

Който се напасва към някого, се опитва да спечели симпатията му, да се разбира с него: „Трябва да се напаснеш към шефката си, за да нямаш проблеми в работата.”

Предстоящи културни

Събития в Дом „Витгенщайн“ / Veranstaltungen im Haus Wittgenstein
Parkgasse 18, 1030 Wien

05.02.2008

TANZTHEATER TABOR

19 Uhr

Musik: Russische Zigeunerromanzen
Choreographie und Regie: Iassen Stoyanov
Es tanzt eine Gruppe des -MUSIK-DRAMA
Theater „Konstantin Kisimov“ aus Veliko
Tarnovo

12.02.2008

FACE TO FACE - GLASPLASTIK

19 Uhr Kellergalerie

Ausstellungseröffnung
Nina E. Ivanova & Lachezar Dochev

19.02.2008

AUSSTELLUNGSERÖFFNUNG

19 Uhr Galerie Parterre

Nikola Toromanov und andere Malerei

22.02.2008

TRIO BRAINSTORM

20:30 Uhr, Jazz Club Wittgenstein

29.02.2008

KINO „MÄNNERZEITEN“
MIT GRIGOR GRIGOR WATSCHKOV
UND MARIANA DIMITROVA

19 Uhr

„Мъжки времена“ с Григор Вачков и Ма-
риана Димитрова

03.03.2008

KONZERT

anlässlich des 130-Jahrestag der bulgarischen
Unabhängigkeit und Nationalfeiertag
Klassische Musik von bulgarischen Kompo-
nisten. Es spielen und singen Studenten an
der bulgarischen Nationalen Musikakademie
19 Uhr

11.03.2008

MALEREI BULGARISCHER KÜNSTLER

19 Uhr, Ausstellungseröffnung

14.03.2008

KINO „VREME RAZDELNO“
TIME OF VIOLENCE

19 Uhr

21.03.2008

20:30 Uhr, Jazz Club Wittgenstein

27.03.2008

LESUNG - PETER HANDKE

19 Uhr

auf Deutsch und Bulgarisch
Der Autor ist eingeladen.

Български изследователски институт в Австрия Bulgarisches Forschungsinstitut in Österreich

Parkgasse 18, 1030 Wien

06.02.2008

LECTORIUM BULGARICUM

18.30 Uhr

BUCHPRÄSENTATION

Lubomir Stratiev

Wiener Impressionen: Auf den Spuren bul-
garischer Geschichte in Wien zweisprachig
(deutsch-bulgarisch), Edition Volkshoch-
schule, Wien 2007

Info und Anmeldung:

Tel : 01/713 74 95, E-Mail: bfio@bfio.at

13.03.2008

LECTORIUM BULGARICUM

18.30 Uhr

VORTRAG

Melnik - Geschichte und Denkmäler einer
Stadt an den Ausläufern des Pirin-Gebirges
von Dr. Mihajlo Popović, Insitut für Byzan-
zforchung, Österreichische Akademie der
Wissenschaften

Info und Anmeldung:

Tel : 01/713 74 95, E-Mail: bfio@bfio.at

ZOOM Kindermuseum

VORLESUNGEN
FÜR KINDER VON 8 BIS 12 JAHRE

MuseumsQuartier
Museumsplatz 1, 1070 Wien
www.kindermuseum.at

03.02.2008

Ursula Göhlich

*Schlaufelzähler und Schreckenstiere:
Von Mammuts und ausgestorbenen
Elefanten*

24.02.2008

Rudolf Taschner

*Die Sterne gehorchen den Zahlen:
der Ursprung der Mathematik*

03.03.2008

Horst Seidler

*Alles begann in Afrika –
eine Reise zum Ursprung der Menschheit*

09.03.2008

Constanze Wilimmer, Katherina Polly
Was macht der Rhythmus in der Musik?

СЪБИТИЯ

26.02.2008 - 27.06.2008

ASTERIX, DONALD & CO
COMIC-FIGUREN EROBERN WIEN

Österreichisches Gesellschafts- und
Wirtschaftsmuseum
Vogelsangasse 36, 1050 Wien
www.wirtschaftsmuseum.at

Как да се абонира за списанието?
Изпратете ни Вашия адрес:
По пощата на адрес:
Lustkandlgasse 25-27/19, 1090 Wien
или с е-майл на:
abo@bulgaren.org
или с SMS на телефон:
06507349984

Wie ist die Zeitschrift zu abonnieren?
Schicken Sie Ihre Adresse an:
Adresse:
Lustkandlgasse 25-27/19, 1090 Wien
oder an die E-Mail:
abo@bulgaren.org
oder mit SMS an folgende Nummer:
0650 73 49 984

Информацията за предстоящи
събития, която получаваме след
отпечатване на броя, публикуваме
на интернет-страницата ни www.bulgaren.org
на меню **НОВИНИ**

Die Informationen über zukünftige Er-
eignisse, die wir nach der Erscheinung
der Ausgabe bekommen, veröffent-
lichen wir auf unserer Internet-Seite
www.bulgaren.org unter
NACHRICHTEN

Нашата банкова сметка е:
Kulturverein Bulgaren in Österreich
Erste Bank, PLZ 20111
Kontonr. 28714074000

Unsere Bankverbindung lautet:
Kulturverein Bulgaren in Österreich
Erste Bank, PLZ 20111
Kontonr. 28714074000

ОБЯВИ

ЗАВЕРЕНИ ПРЕВОДИ

Mag. Zlatka Bojtcheva
GERICHTS- UND
KONFERENZDOLMETSCHERIN
Bulgarisch, Russisch, Italienisch
Pilgramgasse 11, 1050 Wien
Mobil: 0664/355 72 62
e-mail: zlatka_bojtcheva@hotmail.com

Mag. Vessela Makoschitz
ALLGEMEIN BEEIDETER GERICHTS-
DOLMETSCHER FÜR BULGARISCH
Tel.: 0664 4126725, Fax: 01 5852068
eMail: Vessela.Makoschitz@chello.at
1060 Wien, Luftbadgasse 11/1

Mag. Hristina Wolfsbauer
GERICHTSDOLMETSCH UND
ÜBERSETZERIN FÜR BULGARISCH
Heinestr. 24-28/3/29, 1020 Wien
Tel: 01/212 53 80, Mobil: 0676/4987360
Fax: 01/219 78 04

**SICHERHEIT ZU
GÜNSTIGEN PREISEN**
MAUER locking systems TÜV-CERT
• Hoch-Sicherheits-Zylinder MAUER
LOGO® (секретни ключалки с патен-
тован профил)
• Balkenschlösser für ein- und zwei-
flügelige Türen (хоризонтални брави
за всички видове и размери врати)
Lehar Gasse 17, 1060 Wien
Tel: 0676/3037178

Важни адреси

Посолство на Р. България
8 Schwindgasse, A-1040 Wien
Tel: (+43 1) 505 31 13,
www.bulgaria.bg

Бълг. култ. институт
"Дом Витгенщайн"
Parkgasse 18, A-1030 Wien
Тел: +43 1/713 3164,
www.haus-wittgenstein.at

Българо-австрийско училище за
занимания в свободното време
"Св. Св. Кирил и Методий"
1040 Виена, Кюнплац 7/10
Тел: +43 699 12301484,
www.bulgarische-schule.at

УСЛУГИ

COMPUTERREPARATUR
Schnell und günstig
0650/3387652

SCHMUCKDESIGNERIN
Lina Dineva
Ръчни изработки на уникали
Argentinerstr. 29/32, 1040 Wien
Handy: +43/ 664 5126356
E-Mail: linadineva@yahoo.com

**MÖCHTEN SIE
BULGARISCH LERNEN?**
Privat Unterricht in bulgarischer
Sprache für Anfänger und
Fortgeschrittene
Tel: 0650 53 54 872

**ШИВАШКИ УСЛУГИ
ÄNDERUNGSSCHNEIDEREI**
„Zhulieta Reiter“
Бързи и качествени поправки на
панталони, поли, сака, якета и др.
Изгодни цени!
Gumpendorfer Str./Lehar Gasse 17
(срещу Cafe Sperl), 1060 Wien
Жулиета Райтер
Tel: 0676 363 96 50

ТАКСИМЕТРОВИ УСЛУГИ
18:00-06:00
VIP-TAXI
Условия и цени - по договаряне
Tel: 0676/3923243

AGENTUR INTERKLASSE
Писма до държавни служби, кан-
целарски писма и отговори, оп-
лаквания, запитвания, писма по
административни въпроси, авто-
биографии, молби за работа, съ-
общения etc. на тел. 0650 6320277

INTERNETSEITEN
entwickeln wir für Sie!!!
Tel: 0650/3387652

PRIVAT UNTERRICHT
in bulgarischer Sprache für Anfän-
ger und in Französischer Sprache für
Anfänger.
Tel: 068110719249

Deutsch durch Übung

Multimedia CD zum Erlernen der deutschen Sprache

"Deutsch durch Übung" ("German through practical application") is very helpful if you already have absolved a German language course or are learning German in school or at an university since the numerous exercises helps you to review and solidify your skills. All tenses and conjugations are considered: present tense, past tense, future tense, passive, conjunctive, participle...

"Deutsch durch Übung" (Немски чрез практически упражнения) е много полезна програма, ако вече посещавате курс по немски или изучавате езика в училище или в университет, защото многобройните упражнения Ви помагат да преговорите и затвърдите Вашите знания. Включена е цялата граматика: граматически времена, страдателен залог, спрежения, причастия...

Deutsch durch Übung

2.000 Übungen
Wiedergabe- und
Aufnahmefunktion
Grammatik
Statistik

German through practical application

2,000 exercises | Listening function to check for proper pronunciation
Recording and play function of user pronunciation | Grammar is presented
as easily as possible and with many examples | Statistics

Немски чрез практически упражнения

2.000 упражнения (изречения) | Функция за слушане на правилния изговор на немски
Възможност за запис и прослушване на собствения изговор | Представяне на граматиката
по възможно най-лесния начин за възприемане с много упражнения | Статистика

Поръчайте на: www.german-learn.com